

מאפיינים דמוגרפיים

פרק

תוכן העניינים

45	א. מבוא
46	ב. מונחים, הגדרות והסברים
47	ג. מקורות הנתונים
48	ד. ממצאים עיקריים

עובדי הלמ"ס שהשתתפו בכתיבת פרק זה:

אילת כהן-קסטרו, דבורית אנג'ל-זאבי, יאיר יום טוב, ליאת רחבי-איטליאנו, ליאור עובדיה, מיכל אליאב, מרינה שפס, נעמה רותם, קלרה שלו, שושי אינהורן-גרברצ'יק, שלמה נהיר, שלמה קדוש

א. מבוא

פרק זה כולל תיאור של האוכלוסייה בישראל בשנים 2020–2021 ובהשוואה ל-2019, וכן תיאור של אוכלוסיית המאומתים לקורונה מפרוץ המגפה עד סוף מרץ 2021.

האוכלוסייה מוצגת לפי מאפיינים דמוגרפיים: מין, גיל, קבוצת אוכלוסייה, מידת דתיות, מחוז מגורים ויישוב מגורים, מצב משפחתי וילודה. בפרק זה מוצגים גם נתונים על עלייה לישראל והגירת עבודה בזמן מגפת הקורונה, וכן מאפיינים של משקי בית ומשפחות.

הפרק כולל גם תיבה המציגה נתונים על אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות בשנת 2020, ומהם שיעור המאומתים לקורונה והמאושפזים עקב קורונה.

ב. מונחים, הגדרות והסברים

אוכלוסייה: אוכלוסיית ישראל מוגדרת על בסיס האוכלוסייה הקבועה (דה יורה), והיא כוללת תושבי קבע בעלי אזרחות ישראלית ותושבי קבע ללא אזרחות ישראלית (לרבות אלה הנעדרים מישראל פחות משנה בעת האומדן).

קבוצת אוכלוסייה: חלוקת האוכלוסייה לקבוצות האלה:

יהודים, ערבים (מוסלמים, נוצרים-ערבים ודרוזים) ואחרים (נוצרים לא-ערבים, בני דתות אחרות ואנשים שלא סווגו במרשם האוכלוסין כיהודים, כמוסלמים או כנוצרים).

עולה: אדם (יהודי או בן משפחה של יהודי) הנכנס לישראל במטרה להשתקע, לפי חוק השבות (תש"י-1950) או חוק הכניסה לישראל (תשי"ב-1952).

עולה בכוח: אדם שנכנס לישראל באשרת עולה בכוח.

תייר ששינה את מעמדו לעולה: אדם שנכנס לארץ כתייר או במעמד ארעי אחר מלבד "עולה בכוח", ובהיותו בארץ הגיש בקשה וקיבל מעמד של עולה.

בעל אשרת עבודה: אזרח זר שנכנס לישראל כשבידו אשרת עבודה מרשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים והוא רשום אצל מעסיק שלו ניתן היתר העסקה.

משק בית: אדם אחד או קבוצת אנשים, הגרים יחד בדירה אחת באופן קבוע ברוב ימות השבוע ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון. הם עשויים להיות קרובי משפחה, לא קרובי משפחה או צירוף של אנשים קרובים ושאינם קרובים.

משק בית משפחתי: משק בית שיש בו משפחה אחת לפחות. משק בית משפחתי יכול לכלול משפחה אחת, משפחה אחת עם "אחרים" או שתי משפחות ויותר.

משק בית לא-משפחתי: משק בית שבו אדם אחד בלבד או קבוצת אנשים שאינם משפחה.

גודל משק בית: מספר הנפשות במשק בית.

ממוצע נפשות למשק בית: סך כל הנפשות בכל משקי הבית מחולק במספר משקי הבית.

משפחה (משפחה גרעינית): שני אנשים או יותר החולקים משק בית אחד וקשורים זה לזה כבני זוג נשואים או לא נשואים (כולל זוגות חד-מיניים), או כהורה וילד (כולל ילד מאומץ). סוגי המשפחה העיקריים הם: זוג בלבד, זוג עם ילדים (בקבוצות גיל שונות לפי גיל הילד הצעיר) או הורה יחיד (משפחה חד-הורית) עם ילדים. סוגים נוספים של משפחות: סב/סבתא עם נכדים ללא הוריהם, או אחים בלבד הגרים יחד, ללא בני זוג וללא ילדים.

סוגי מוסדות (בנושא אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות): בתי אבות ודיור מוגן, הוסטלים, מגורי עולים, מוסדות אשפוז, מוסדות דת, מוסדות ענישה, מעונות סטודנטים, פנימיות לילדים ואחר.

ג. מקורות הנתונים

מאומתים לקורונה: הנתונים מבוססים על קובץ מאומתים לקורונה שמנהל משרד הבריאות. נתוני המאומתים בדוח נכונים ל-2 במאי 2021.

בנתונים נכללו רשומות שקושרו עם מרשם האוכלוסין, לפי מין תואם ולפי שנת לידה (כולל הפרש של שנה). לכל רשומה מעודכן מועד האימות לפי "תאריך בדיקה חיובית ראשונה".

האוכלוסייה ותכונותיה הדמוגרפיות: האומדנים מבוססים על תוצאות מפקדי האוכלוסין ועל השינויים שחלו באוכלוסייה אחריהם, כפי שנרשמו במרשם האוכלוסין. מסוף שנת 2008 ואילך אומדני האוכלוסייה מבוססים על מפקד 2008.

משקי בית ומשפחות: האומדנים מתקבלים מסקרי כוח אדם השוטפים שהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (למ"ס) מבצעת.¹ בעזרת המשתנה "יחס קרבה", המציין את קרבתן של הנפשות במשק הבית לנציג משק הבית, ומשתנים דמוגרפיים כגון מין, גיל ומצב משפחתי, נבנו משתנים המאפיינים את מבנה המשפחה ואת סוג משק הבית. הנתונים אינם כוללים את הגרים במוסדות, בקיבוצים ובמעונות סטודנטים ואת הגרים מחוץ ליישובים (בדוים בדרום).

אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות: הנתונים מתקבלים במפקד ייעודי עבור אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות. משנת 2021 המפקד נערך פעם בשנה, ובמסגרתו נאסף מידע דמוגרפי על הדיירים בדיור משותף ובמוסדות. מטרתו העיקרית של המפקד היא לעדכן את אומדני האוכלוסייה ביישובים. המפקד מאפשר לפלח את אוכלוסיית הדיירים לפי סוגי מוסדות, סוגי שירותים ואזורים גאוגרפיים.

הנתונים על מאומתים לקורונה ועל מאושפזים בשל קורונה מתייחסים לדיירים בדיור משותף ובמוסדות, אשר שהו בהם ב"מועד הקובע" (31.12.2020). ראוי להדגיש כי אין מידע שלפיו אפשר לקבוע אם דייר מסוים אומת לנגיף במהלך השהייה בפועל במוסד או לפני הגיעו למוסד. לא נכללים מאומתים ומאושפזים בקרב דיירים שעזבו את המוסד לפני המועד הקובע. כמו כן לא נכללים דיירים שנפטרו מקורונה במהלך השהייה במוסד במשך שנת 2020, כיוון שכאמור, מצבת הדיירים כוללת רק דיירים ששהו במוסד במועד הקובע.

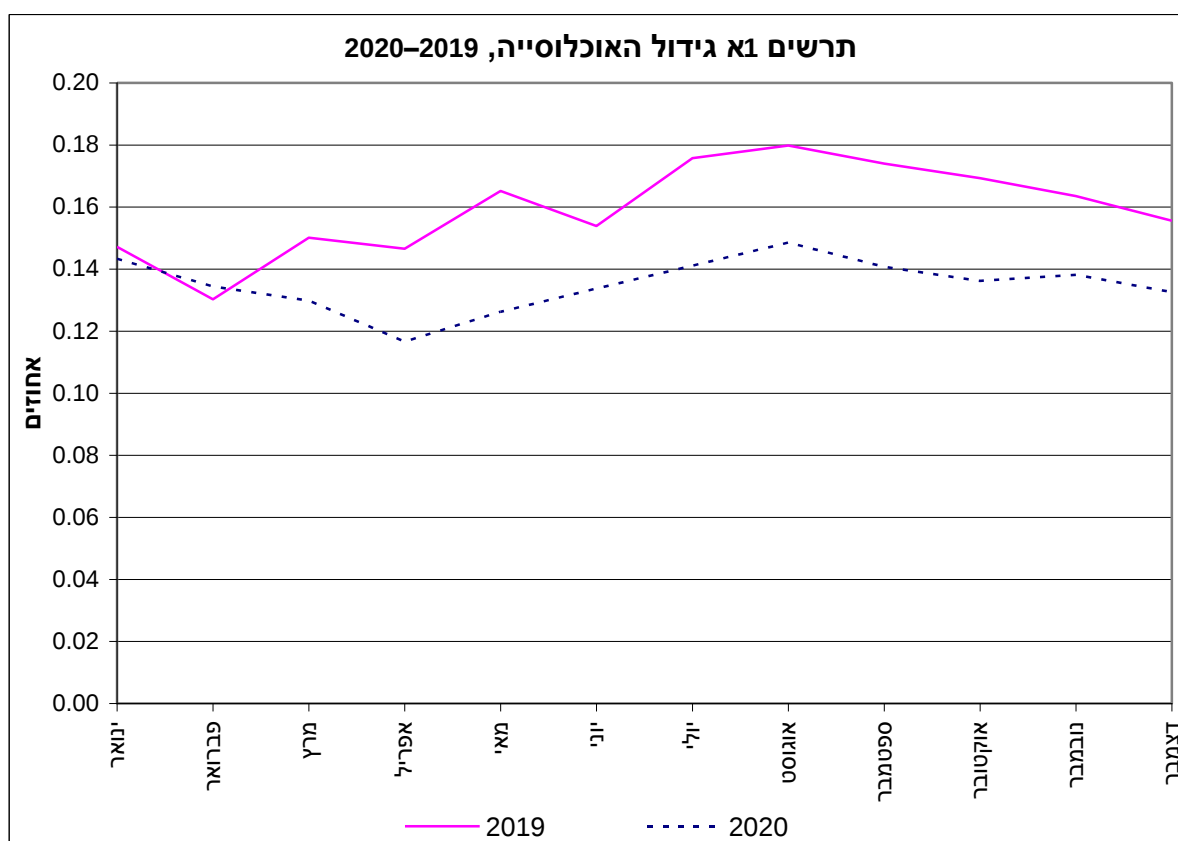
¹ ראו: אתר הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שוק העבודה, סקרי כוח אדם.

ד. ממצאים עיקריים

1. האוכלוסייה ואוכלוסיית המאומתים לקורונה

האטה בגידול האוכלוסייה

בסוף שנת 2020 כללה אוכלוסיית ישראל 9.29 מיליון נפש. בשנה זו פרצה מגפת הקורונה, ונצפתה בה האטה ניכרת בגידול האוכלוסייה מ-1.9% בשנת 2019 ל-1.6% בשנת 2020. האטה זו נבעה מירידה במספר העולים ומעלייה במספר הנפטרים.² הירידה במספר הלידות בשנים 2019–2018 נמשכה גם בשנת 2020, ואף היא תרמה להאטה בגידול השנתי.

בקרב היהודים והאחרים ההאטה בגידול האוכלוסייה (מ-1.9% בשנת 2019 ל-1.5% בשנת 2020) נבעה בעיקר מירידה במספר העולים ומעלייה במספר הנפטרים. בקרב הערבים ההאטה בגידול האוכלוסייה (מ-2.2% בשנת 2019 ל-2.0% בשנת 2020) נבעה בעיקר מעלייה במספר הנפטרים.

מאומתים לקורונה, לפי גלי תחלואה

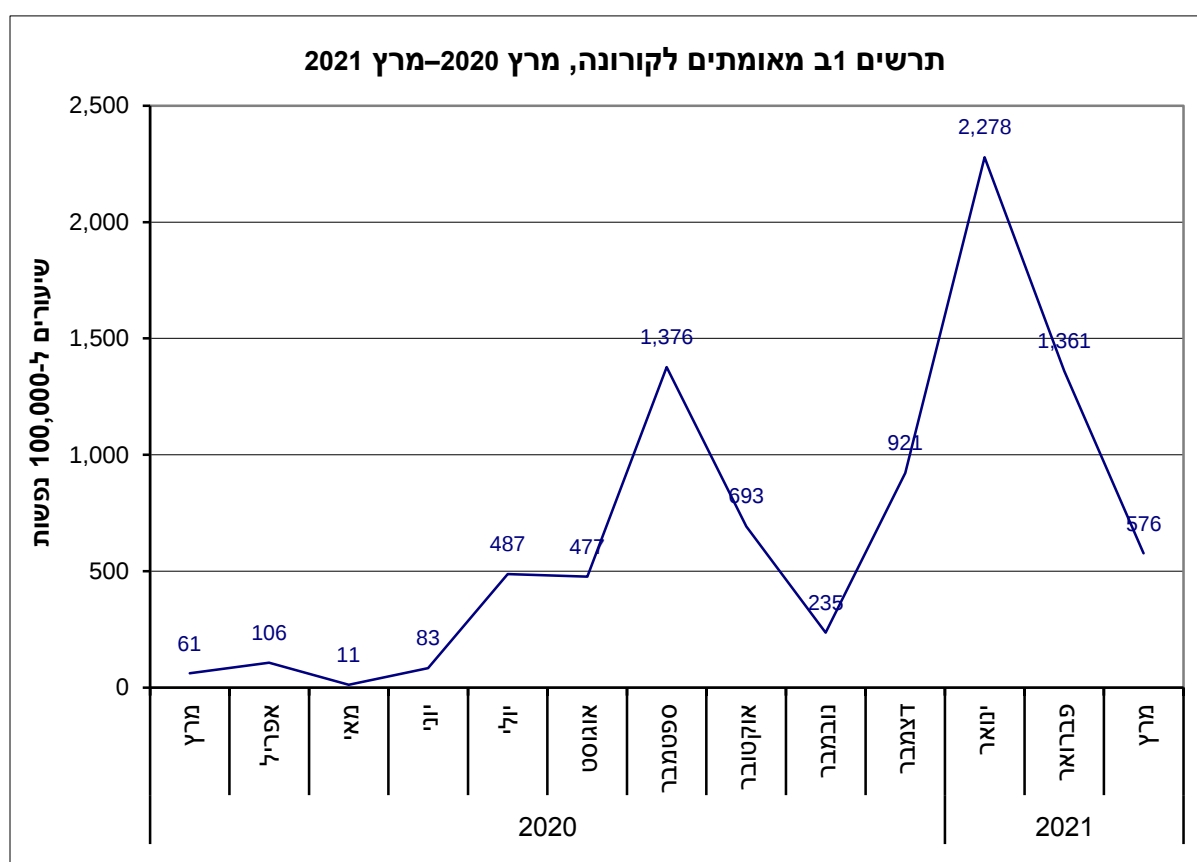
מאז פרוץ מגפת הקורונה (בסוף פברואר 2020) ועד סוף מרץ 2021 נרשמו 803.7 אלף מאומתים לקורונה. בתקופה זו התאפיינה המגפה בשלושה גלים השונים במשכם.

² להרחבה בנושא תמותה ראו פרק 5, "בריאות".

בגל הראשון (ממרץ 2020 עד מאי 2020) נרשמו 6.4 אלף מאומתים, שהם כ-2% מסך המאומתים בכל התקופה. שיעורי המאומתים בגל זה היו נמוכים – בין 61 ל-100,000 נפש במרץ לבין 106 ו-11 ל-100,000 נפש באפריל ובמאי, בהתאמה.

בגל השני (מיוני 2020 עד אוקטובר 2020) נרשמו כ-288 אלף מאומתים, שהם כ-36% מסך המאומתים בכל התקופה. שיעורי המאומתים בגל זה היו גבוהים באופן ניכר מהשיעורים בגל הראשון, ושיאם היה בספטמבר – 1,376 מאומתים ל-100,000 נפש.

בגל השלישי (מדצמבר 2020 עד מרץ 2021) נרשמו כ-478 אלף מאומתים, שהם כ-60% מסך המאומתים בכל התקופה. בגל זה היקף התחלואה היה הגדול ביותר, ושיאה נרשם בינואר 2021 – 2,278 מאומתים ל-100,000 נפש.

מאומתים לקורונה, לפי קבוצת אוכלוסייה

בסוף שנת 2020 היהודים והאחרים היו כ-79% מאוכלוסיית ישראל (7.33 מיליון), והערבים – כ-21% (1.96 מיליון). ממרץ 2020 עד מרץ 2021 78.7% מהמאומתים לקורונה היו יהודים ואחרים (כ-632 אלף), ו-21.3% היו ערבים (כ-171 אלף), כמו גודלן היחסי של שתי האוכלוסיות.

למרות הדמיון בין שתי קבוצות האוכלוסייה בתחלואה במשך כל התקופה, הן נבדלות בבחינה של התחלואה לפי חודש:

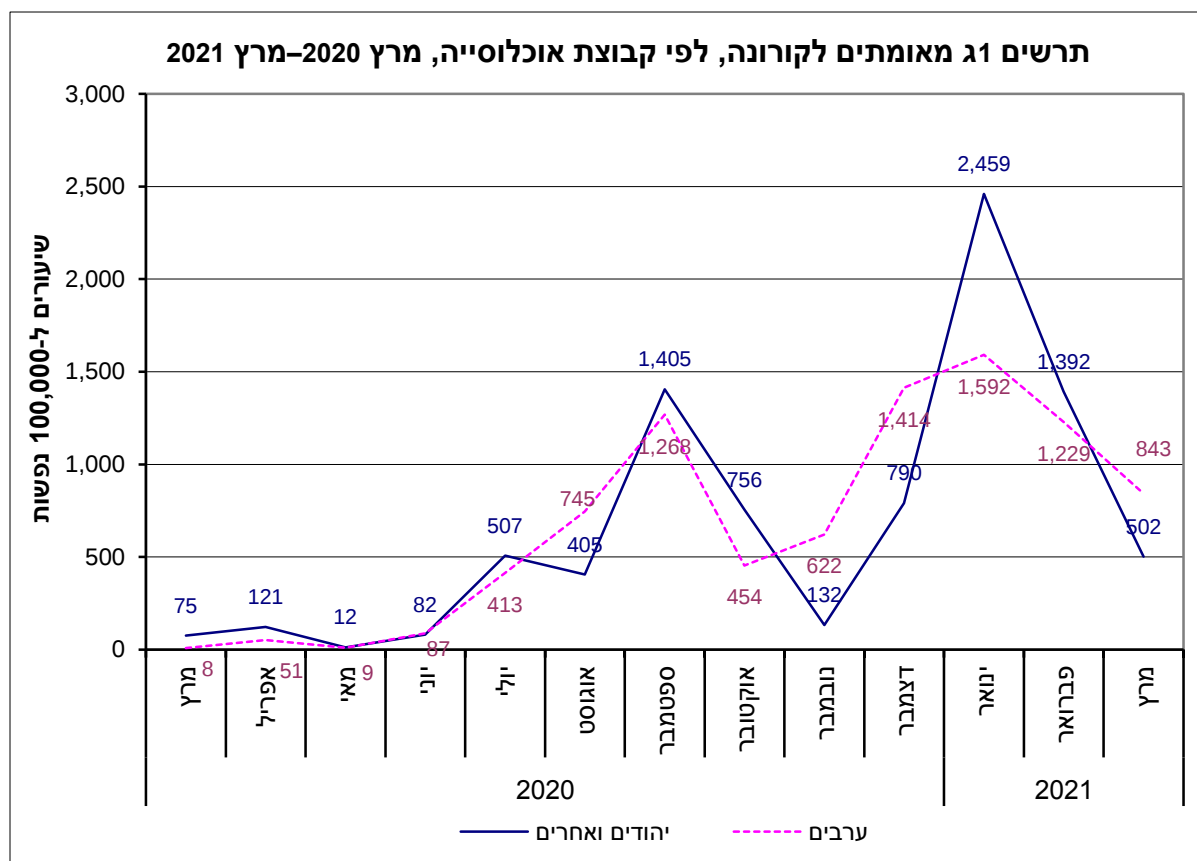
בגל הראשון שיעור המאומתים בקרב הערבים היה נמוך באופן ניכר משיעור המאומתים בקרב היהודים והאחרים.

בגל השני הממצאים מעורבים: בתחילת הגל שיעור המאומתים היה דומה בשתי קבוצות האוכלוסייה, אולם באוגוסט השיעור בקרב הערבים היה גבוה באופן ניכר מהשיעור בקרב היהודים והאחרים; בספטמבר עלה שיעור המאומתים בשתי קבוצות האוכלוסייה, אך הוא היה גבוה במקצת אצל היהודים והאחרים לעומת הערבים; באוקטובר נרשמה ירידה ניכרת בשיעור המאומתים בשתי קבוצות האוכלוסייה, ובקרב הערבים היא נותרה נמוכה יותר מבקרב היהודים והאחרים.

בין הגל השני לגל השלישי, בנובמבר, שיעור המאומתים בקרב היהודים והאחרים הוסיף לרדת והיה נמוך מאוד. לעומת זאת, בקרב הערבים שיעור המאומתים עלה.

בגל הרביעי, בדצמבר, נרשמה עלייה בשיעור המאומתים בשתי קבוצות האוכלוסייה, בעיקר בקרב הערבים. ואילו בינואר 2021 שיעור המאומתים בקרב היהודים והאחרים היה גבוה מאוד לעומת השיעור בקרב הערבים.

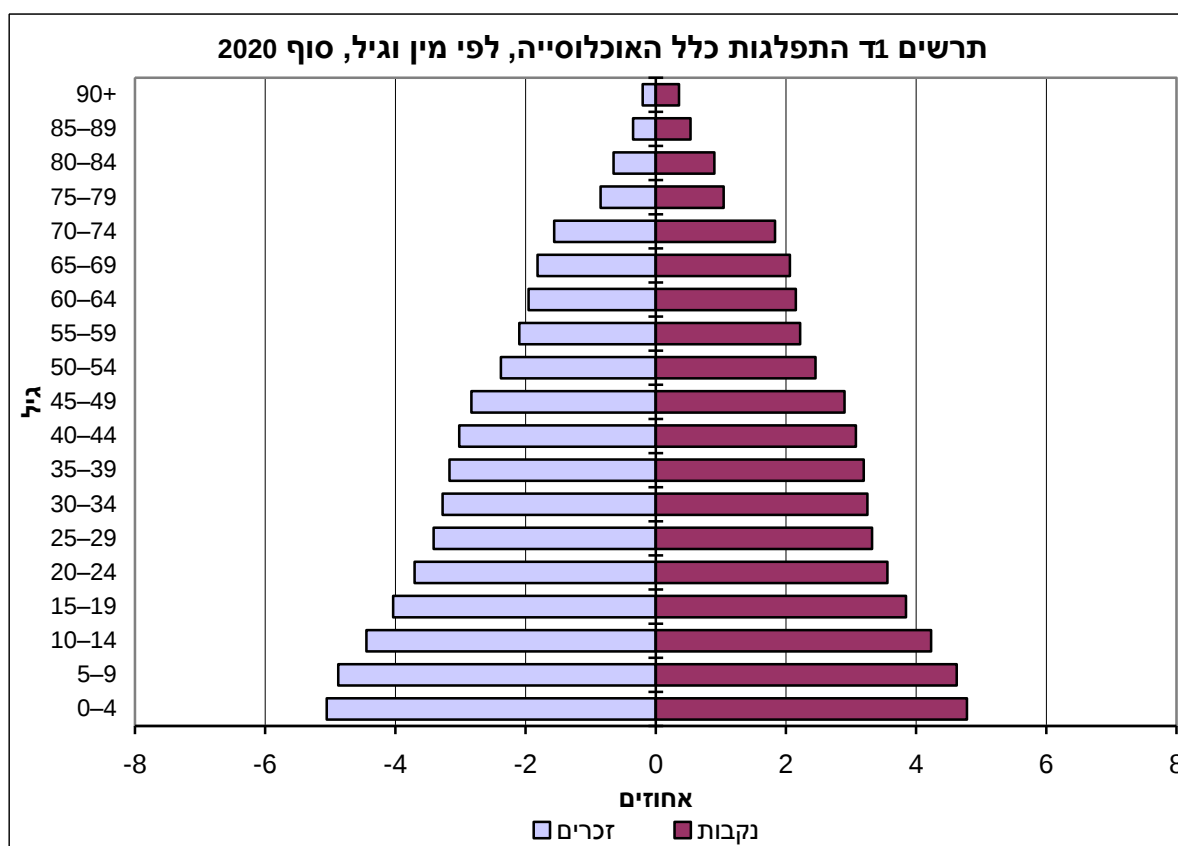
אף על פי שחלקם של המאומתים לקורונה בשתי האוכלוסיות היה בהלימה לגודלה היחסי של כל אוכלוסייה, נמצא הבדל בין שנת 2020 לבין הרבעון הראשון של שנת 2021. בשנת 2020 76.0% מסך המאומתים היו יהודים ואחרים, לעומת 81.6% ברבעון הראשון של 2021. 24.0% מסך המאומתים בשנת 2020 היו ערבים, לעומת 18.4% ברבעון הראשון של 2021.

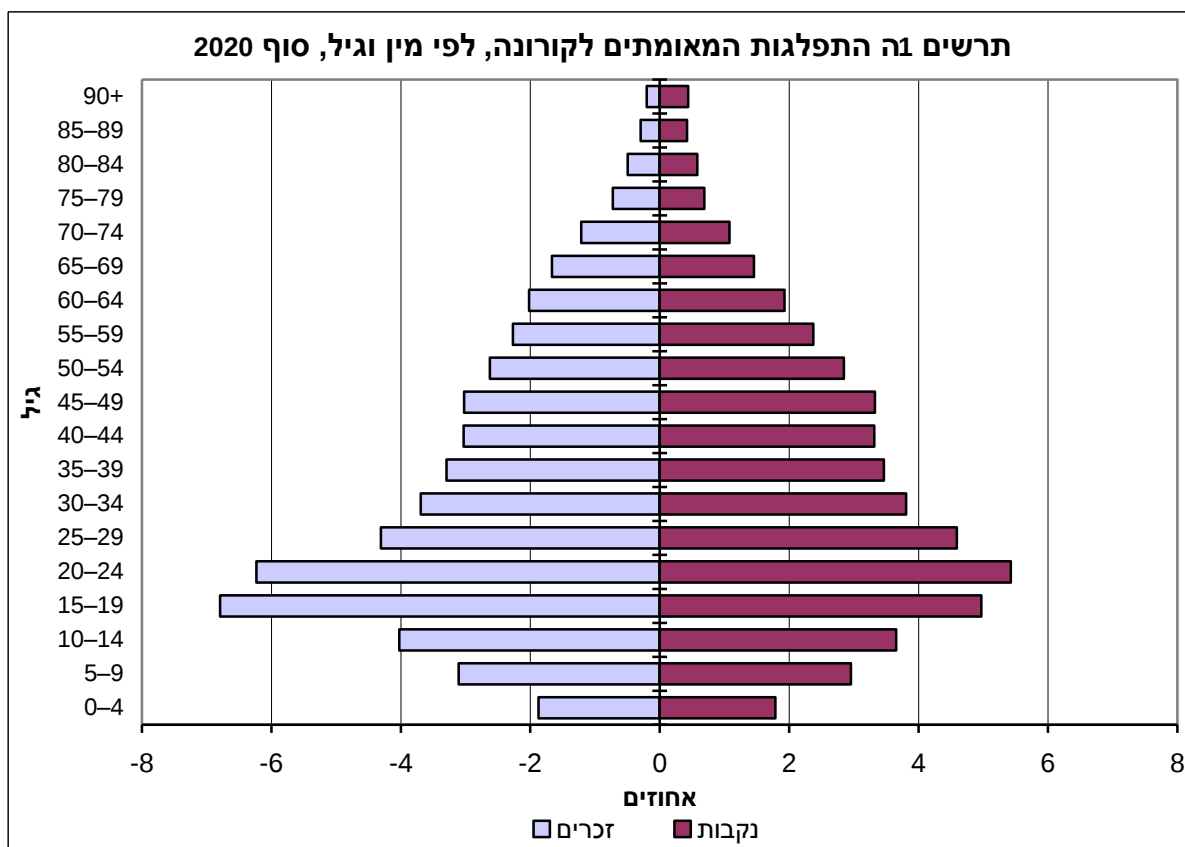

מאומתים לקורונה, לפי מין וגיל

כ-8,700 מכל 100,000 נפש באוכלוסייה היו מאומתים לקורונה לפחות פעם אחת מפרוץ המגפה ועד מרץ 2021. בבחינת ההתפלגות (באחוזים) של סך האוכלוסייה ושל המאומתים לקורונה, לפי מין וגיל, אפשר לראות את השוני בשיעורי המאומתים לפי גיל ואת הדמיון בשיעורי המאומתים לפי מין.

בקרב בני 0–14 ובקרב בני 60 ומעלה חלקם של המאומתים לקורונה היה קטן מחלקם של בני גילים אלו בכלל האוכלוסייה. לעומת זאת בקרב בני 15–34, ובעיקר הזכרים, חלקם של המאומתים היה גדול מאוד לעומת חלקם של בני גילים אלו בכלל האוכלוסייה. חלקם של המאומתים בני 35–59 היה גדול במקצת מחלקם של בני 35–59 בכלל האוכלוסייה.

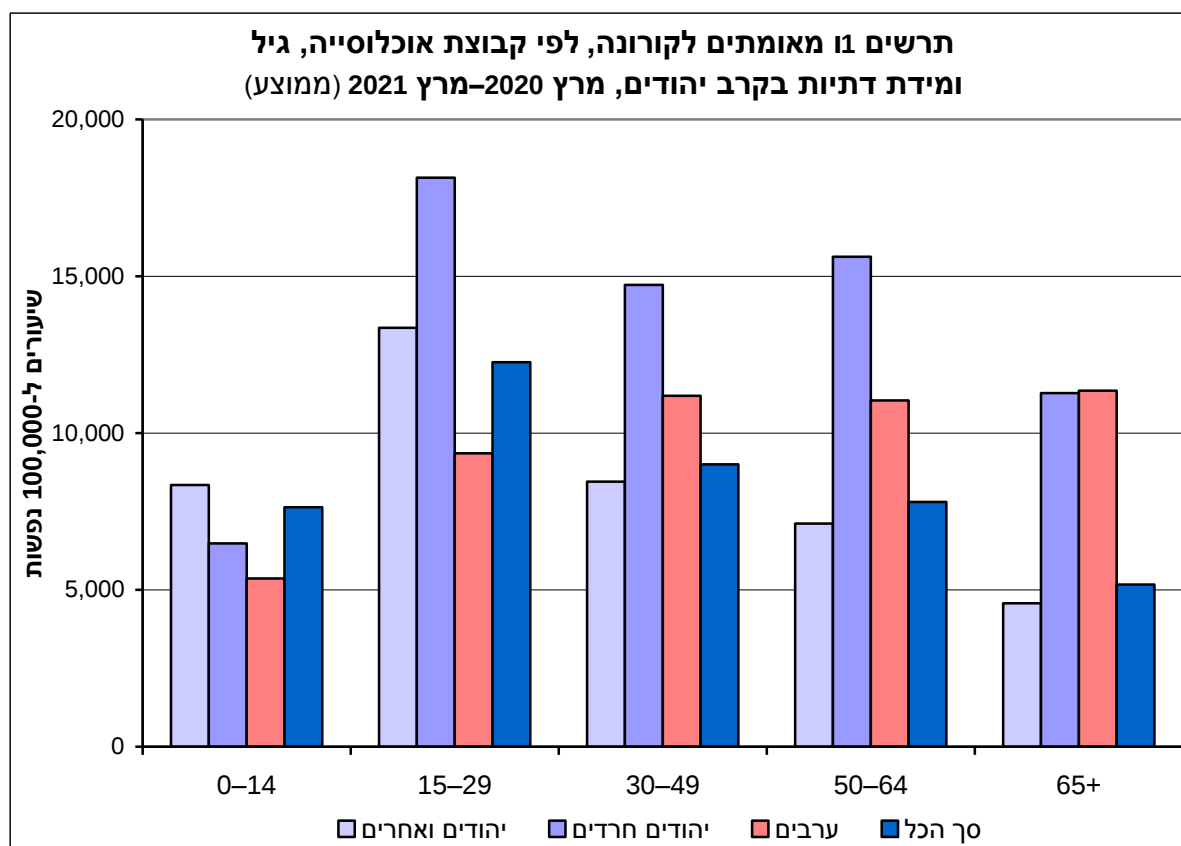

מאומתים לקורונה, לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל ומידת דתיות בקרב יהודים

ממרץ 2020 עד מרץ 2021 שיעור המאומתים לקורונה ל-100,000 נפש היה כ-8,700 בקרב היהודים והאחרים (כולל חרדים), כ-11,600 בקרב החרדים וכ-8,800 בקרב הערבים. שיעורי המאומתים בכל התקופה היו דומים בקרב היהודים והאחרים ובקרב הערבים, אך בבחינה לפי גיל התחלואה ולפי גיל נמצא ביניהם שוני. בולט במיוחד השיעור הגבוה של מאומתים בקרב החרדים, וגם אצלם נרשמו הבדלים בשיעורי המאומתים לפי גיל.

בכלל האוכלוסייה השיעור הגבוה ביותר של מאומתים לקורונה היה בקרב בני 15–29, והוא נמוך יותר ככל שעולה הגיל.³ בכל הגילים למעט 0–14 שיעור המאומתים בקרב חרדים⁴ היה הגבוה ביותר, ודמה לו רק השיעור בקרב ערבים בני 65 ומעלה. אצל בני 30 ומעלה השיעורים בקבוצות הגיל היו דומים בקרב הערבים וגבוהים מבקרב היהודים והאחרים. הפער בשיעור המאומתים בין הערבים לבין היהודים והאחרים גדל ככל שעולה הגיל, ובקרב בני 65 ומעלה הוא גדול פי 2.5 אצל הערבים לעומת היהודים והאחרים.

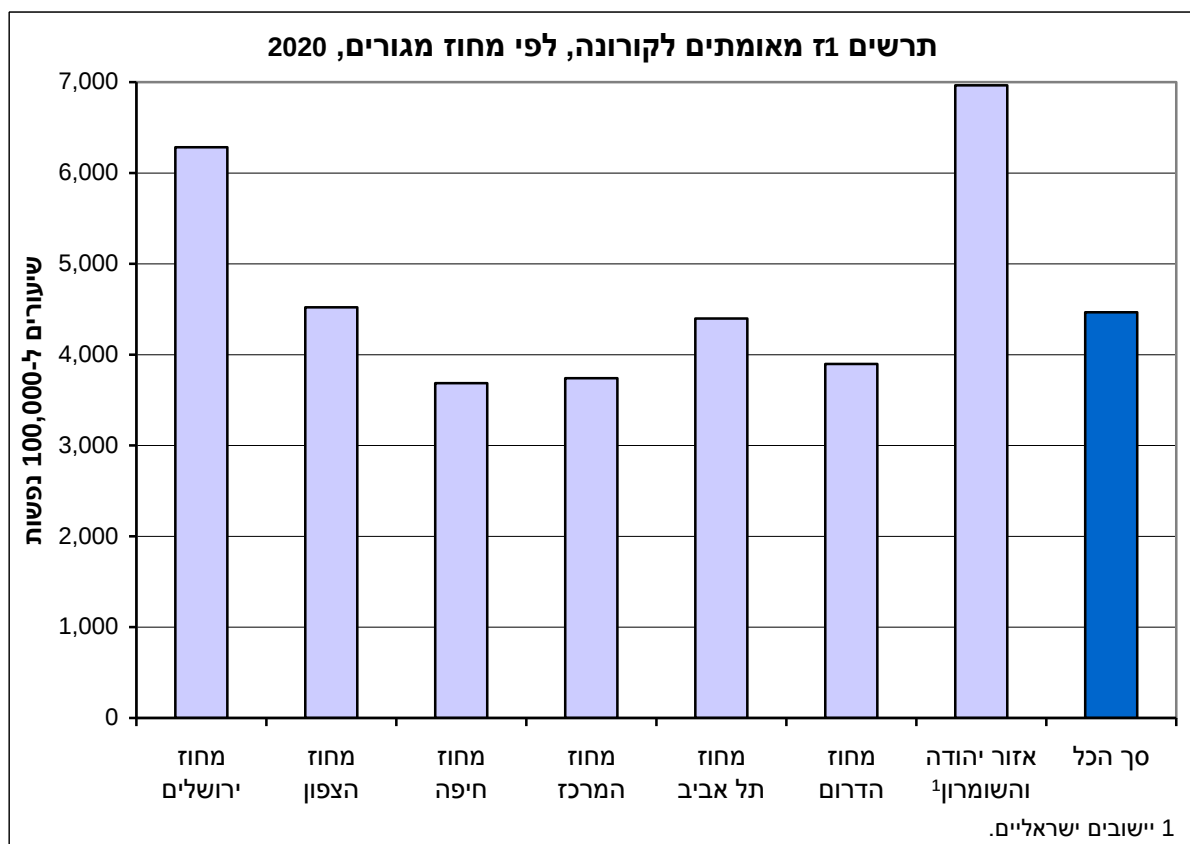

³ שלא כשיעורי התמותה מקורונה, ראו פרק 5, "בריאות".

⁴ הקביעה של שיעור החרדים מקורה במודל שפותח בלמ"ס, המבוסס על למידת מכונה (Machine Learning). מטרת המודל לחשב את ההסתברות של כל פרט באוכלוסייה להיות חרדי. ראו: <https://www.cbs.gov.il/he/About/Documents/אמידת-האוכלוסייה.pdf>

מאומתים לקורונה, לפי מחוז מגורים ויישוב מגורים

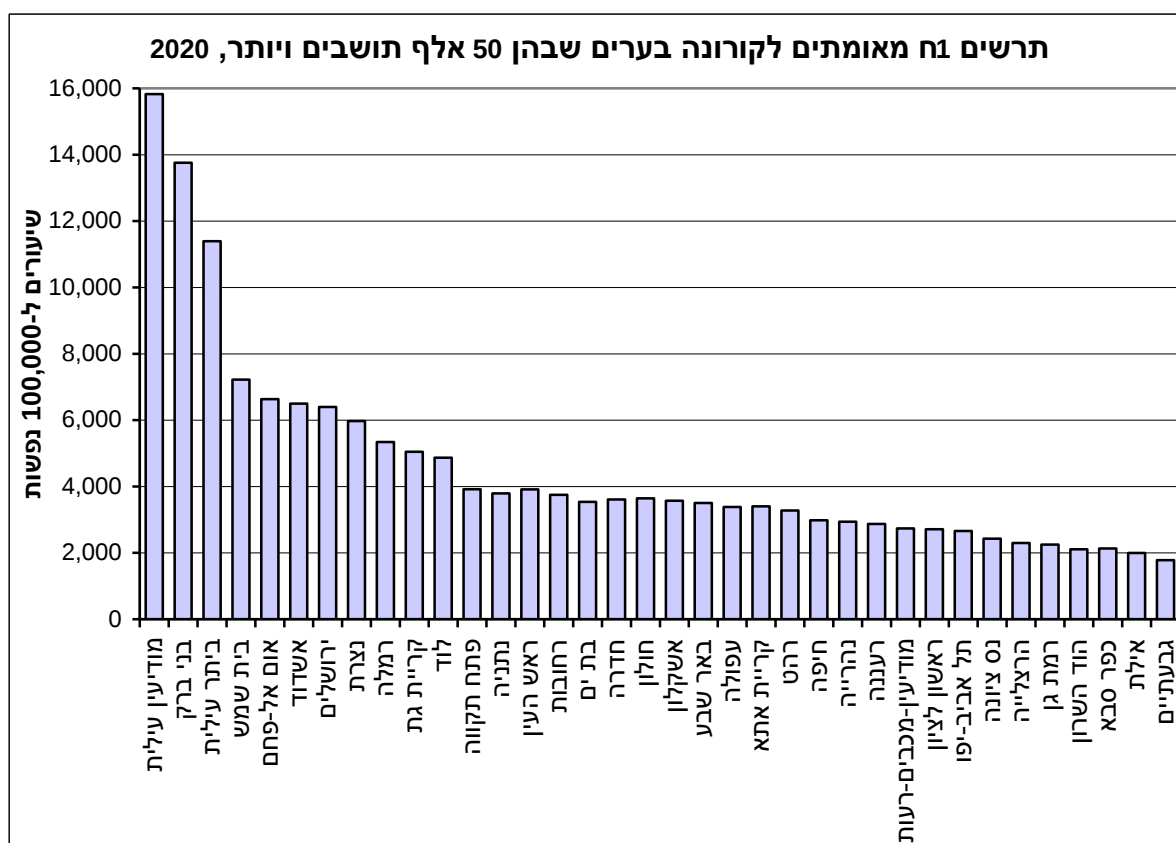
בשנת 2020 שיעור המאומתים לקורונה היה 4,467 ל-100,000 נפש באוכלוסייה. בבחינת שיעור המאומתים לפי מחוז מגורים, נמצא כי השיעור הגבוה ביותר היה באזור יהודה והשומרון (יישובים ישראליים). ממצא זה נובע ככל הנראה מאחוז גבוה של חרדים באזור זה, וכאמור בקרב אוכלוסייה זו שיעור המאומתים היה גבוה מאוד לעומת השיעור בכלל האוכלוסייה. במקום השני בשיעור המאומתים היה מחוז ירושלים; במחוז זה יש ריכוז של חרדים וערבים, ששיעור המאומתים אצלם היה גבוה מהממוצע. במקום השלישי היה מחוז הצפון, כנראה בשל ריכוז של ערבים במחוז. בשאר המחוזות שיעור המאומתים היה נמוך מהשיעור הכלל-ארצי – בין 3,685 ל-100,000 נפש במחוז חיפה לבין 4,397 ל-100,000 נפש במחוז תל אביב.

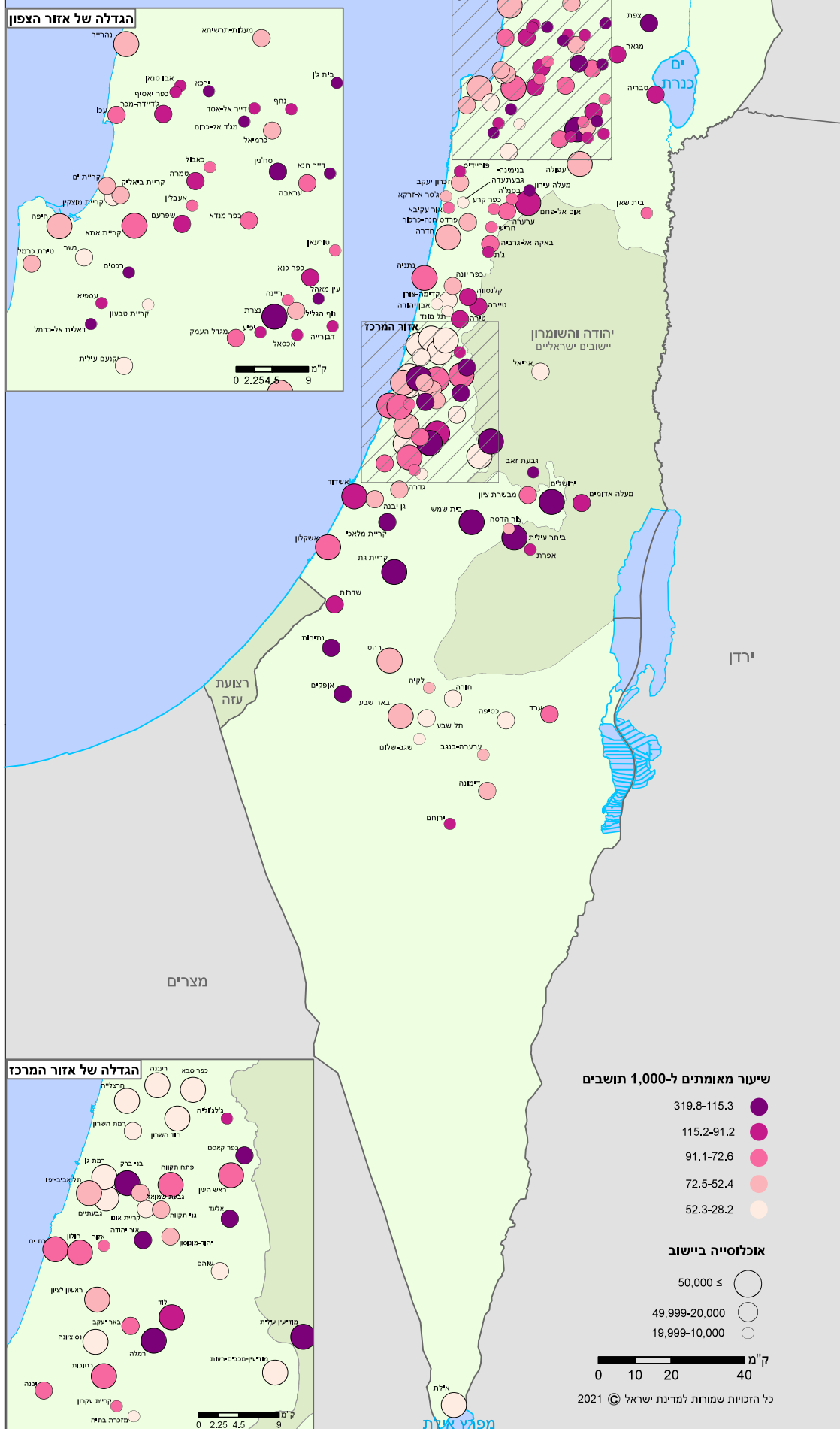
מתוך הערים שבהן 50 אלף תושבים ויותר, המובילות בשיעור המאומתים לקורונה בשנת 2020 היו ערים שיש בהן קהילה גדולה של חרדים (מודיעין עילית, בני ברק, ביתר עילית, אשדוד וירושלים) או ערים שיש בהן רוב מוחלט של ערבים (אום אל-פחם ונצרת). שיעור המאומתים בערים אלו היה בין 5,970 ל-100,000 נפש (בנצרת) לבין 15,827 ל-100,000 נפש במודיעין עילית.

לעומת זאת, שיעור מאומתים לקורונה הנמוך מ-3,000 ל-100,000 נפש נמצא בערים חיפה, נהרייה, רעננה, מודיעין-מכבים-רעות, ראשון לציון, תל אביב-יפו, נס ציונה, הרצלייה, רמת גן, הוד השרון, כפר סבא, אילת וגבעתיים.

מתוך הערים שבהן 200 אלף תושבים ויותר, בבני ברק, באשדוד ובירושלים שיעור המאומתים לקורונה בשנת 2020 היה גבוה מהממוצע הארצי. בתל אביב-יפו, בראשון לציון ובחיפה שיעור המאומתים היה נמוך באופן ניכר מהממוצע (2,659, 2,710 ו-2,982 מאומתים ל-100,000 נפש, בהתאמה).

מדינת ישראל
מאומתים לקורונה
ביישובים שבהם 10,000 תושבים ויותר
פברואר 2020-מרץ 2021

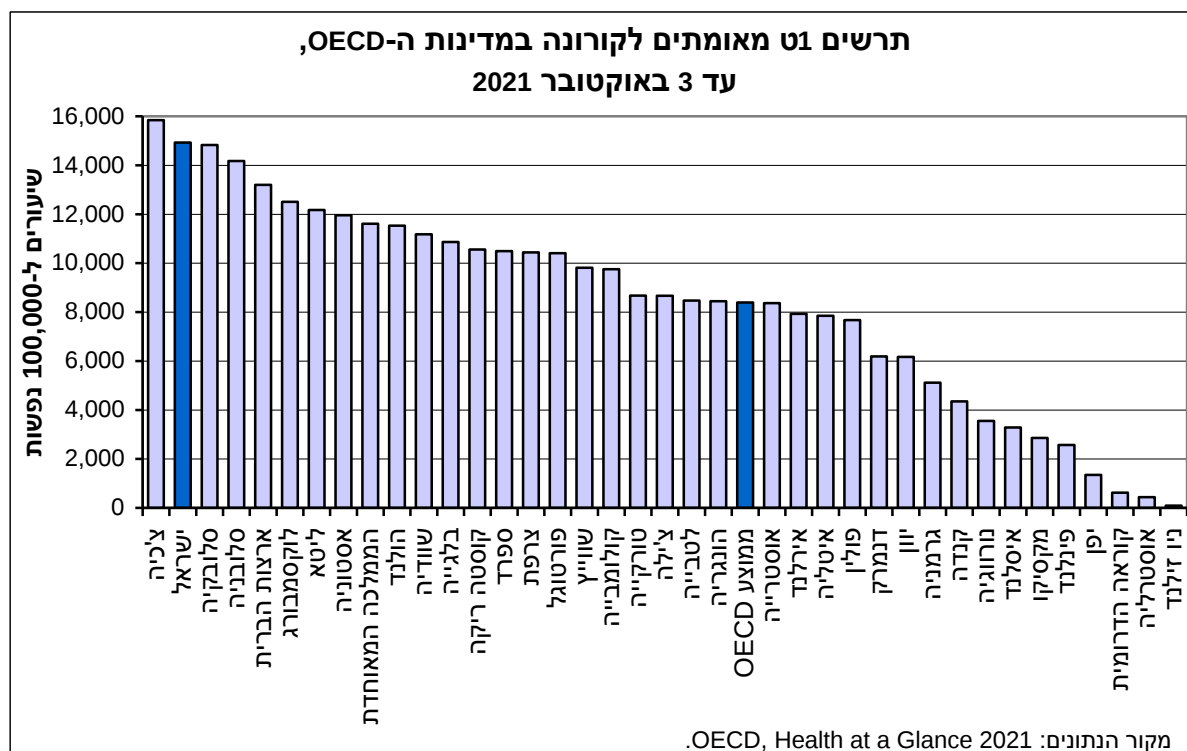
מאומתים לקורונה – השוואה בין-לאומית

התרשים שלהלן מציג שיעורי מאומתים לקורונה ל-100,000 נפש במדינות החברות ב-OECD, מתחילת המשבר ועד אוקטובר 2021. יש להדגיש שנתוני המאומתים במדינות אלו מושפעים מהיכולת לזהות את ההדבקה בנגיף, וזאת במיוחד בתחילת המגפה, כשהבדיקות היו מוגבלות. כמו כן, בחלק מהמדינות הנתונים כוללים גם מקרים של חשד לקורונה ולא רק מאומתים. הנתונים גם מושפעים מהמדיניות שכל מדינה נוקטת בנוגע להיקף הבדיקות. כך למשל המדיניות בישראל מאפשרת לערוך בדיקות נרחבות מאוד בהשוואה למדינות אחרות, וזו יכולה להיות אחת הסיבות לכך ששיעור המאומתים בישראל גבוה מכל מדינות ה-OECD פרט לצ'כיה.

במדינות ה-OECD השיעור הממוצע של מאומתים לקורונה היה גבוה מעט מ-8,000 מאומתים ל-100,000 נפש. במדינות כמו צ'כיה, ישראל, סלובקיה, סלובניה, ארצות הברית, ליטא ולוקסמבורג שיעורי המאומתים היו גבוהים מאוד לעומת הממוצע – בין 12,000 ל-100,000 נפש בליטא לבין כ-16,000 ל-100,000 נפש בצ'כיה. במדינות אסטוניה, הממלכה המאוחדת, הולנד, שוודיה, בלגיה, קוסטה ריקה, ספרד, צרפת, פורטוגל, שווייץ וקולומביה שיעורי המאומתים היו גבוהים מעט מהממוצע – בין כ-10,000 ל-100,000 נפש בקולומביה לפחות מ-12,000 ל-100,000 נפש באסטוניה.

לעומת זאת, שיעורי המאומתים במדינות אסיה ובמדינות אוקיאניה היו נמוכים מאוד לעומת הממוצע במדינות ה-OECD. באוסטרליה, בקוראה הדרומית וביפן שיעורי המאומתים היו נמוכים מ-2,000 ל-100,000 נפש. במדינות פינלנד, מקסיקו, איסלנד, נורווגיה, קנדה, גרמניה, יוון ודנמרק שיעורי המאומתים היו בין כ-2,500 ל-100,000 נפש בפינלנד לבין כ-6,000 ל-100,000 נפש בדנמרק.

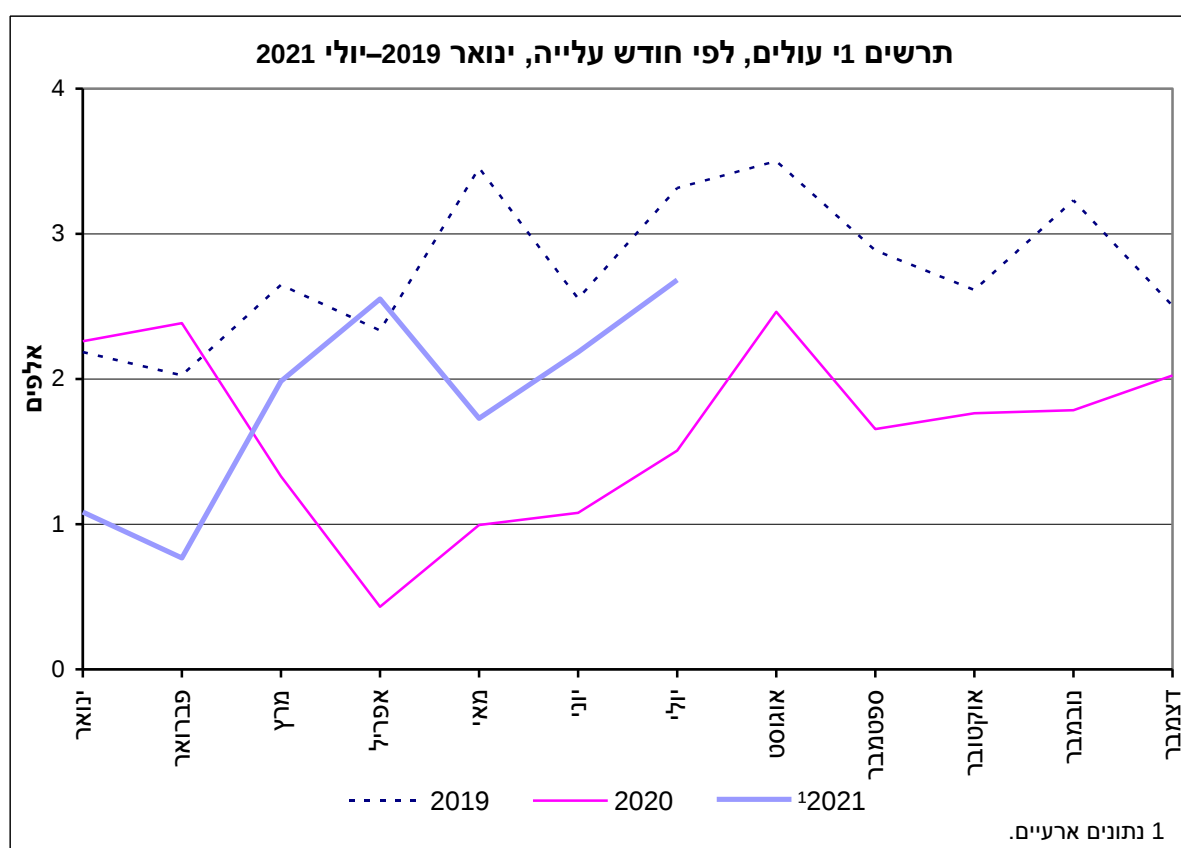
בשאר המדינות (פולין, איטליה, אירלנד, אוסטרליה, הונגריה, לטביה, צ'ילה וטורקיה) שיעורי המאומתים היו דומים מאוד לממוצע במדינות ה-OECD.

2. עלייה לישראל והגירת עבודה

עולים

ההתמודדות העולמית עם נגיף הקורונה השפיעה רבות על העלייה לישראל החל מחודש מרץ 2020, ומספר העולים⁵ ירד באופן ניכר לעומת מספרם בשנת 2019. ההגבלות על התנועה הבין-לאומית בין המדינות⁶ וקשיים אדמיניסטרטיביים השפיעו על היכולת של אנשים להגר (כגון בשל סגירה של משרדים וקונסוליות בחו"ל, סגרים מקומיים וארציים, צמצום בטיסות בין-לאומיות והגבלות רפואיות על כניסה ויציאה בגבולות). בתנאים האלה ייתכן כי לא התאפשר לכל מי שתכנן או ביקש לעלות לארץ בשנה החולפת לעשות כן. התוצאה הייתה ירידה של 41% במספר העולים שהגיעו במהלך שנת 2020 (19,676) בהשוואה לעולים בשנת 2019 (33,247). מספר העולים בחודשים ינואר-יולי 2021 היה 13.0 אלף, גבוה בכ-30% ממספרם בתקופה המקבילה בשנת 2020, אך נמוך באופן ניכר ממספרם בתקופה זו בשנת 2019. בשנת 2021 מספר העולים שהגיעו בכל חודש עלה או ירד בהתאם להגבלות ולתקנות להתמודדות עם נגיף הקורונה, שהשתנו לפי החלטות הממשלה בארץ ובמדינות המוצא.

⁵ כולל עולים, עולים בכוח ותיירים ששינו את מעמדם לעולים.

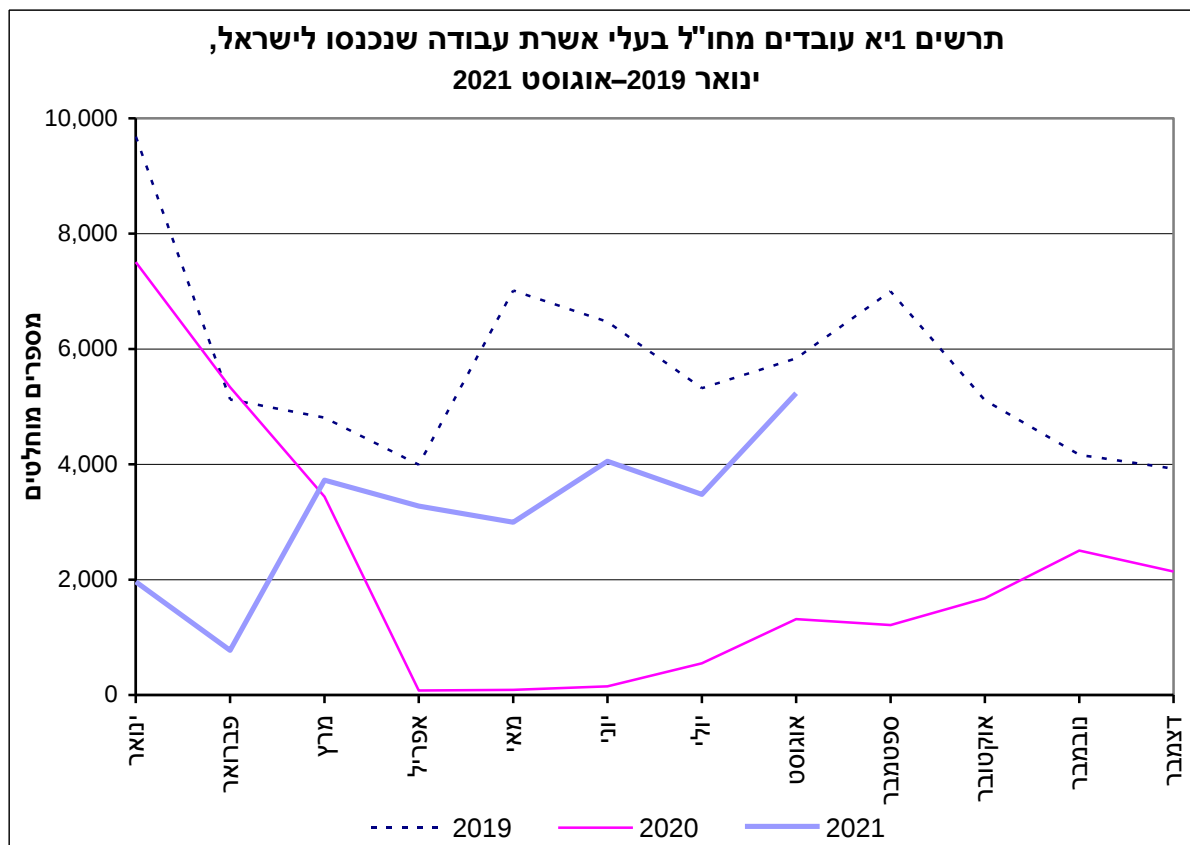
⁶ לפירוט ההגבלות שננקטו לפי תאריכים, ראו "מגפת הקורונה בישראל: ציר זמן מרץ 2020–יוני 2021". סגירה הרמטית של נתב"ג הייתה בתאריכים 20/2/2021–26/1/2021.

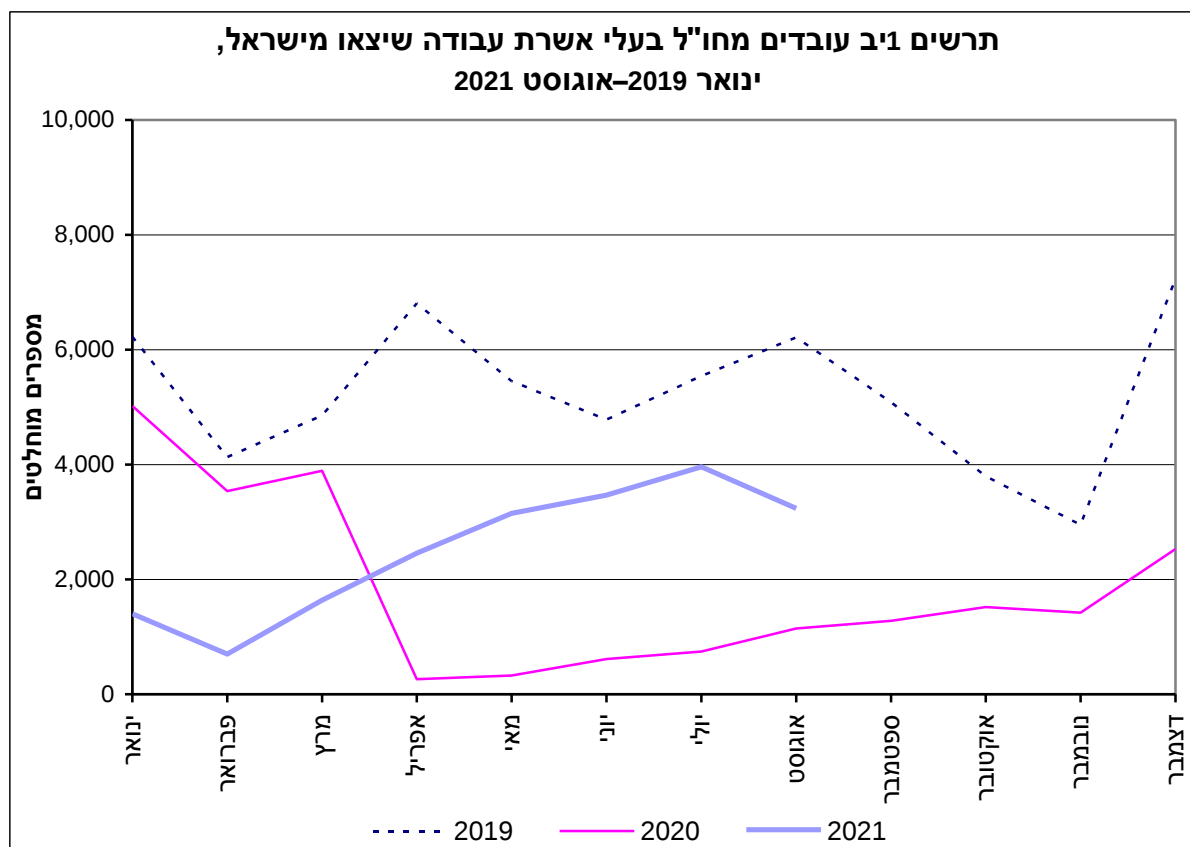
עובדים מחו"ל בעלי אשרת עבודה

גם הגירת העבודה הושפעה מהגבלות התנועה בגבול. מספר העובדים מחו"ל בעלי אשרת עבודה שנכנסו לישראל ירד ב-62% בשנת 2020 לעומת 2019 (26.0 אלף ו-68.4 אלף, בהתאמה), ומספר העובדים מחו"ל בעלי אשרת עבודה שיצאו מישראל ירד ב-65% (22.3 אלף ב-2020 ו-63.0 אלף ב-2019).

בחודשים ינואר–אוגוסט 2021 נכנסו לישראל 25.5 אלף עובדים מחו"ל בעלי אשרת עבודה. מספרם היה גבוה בכ-38% ממספרם בתקופה המקבילה בשנת 2020, אך נמוך ב-47% ממספרם בתקופה המקבילה בשנת 2019.

בחודשים ינואר–אוגוסט 2021 יצאו מישראל 20.0 אלף עובדים מחו"ל בעלי אשרת עבודה. מספרם היה גבוה בכ-29% ממספרם בתקופה המקבילה בשנת 2020, אך נמוך ב-55% ממספרם בתקופה המקבילה בשנת 2019.

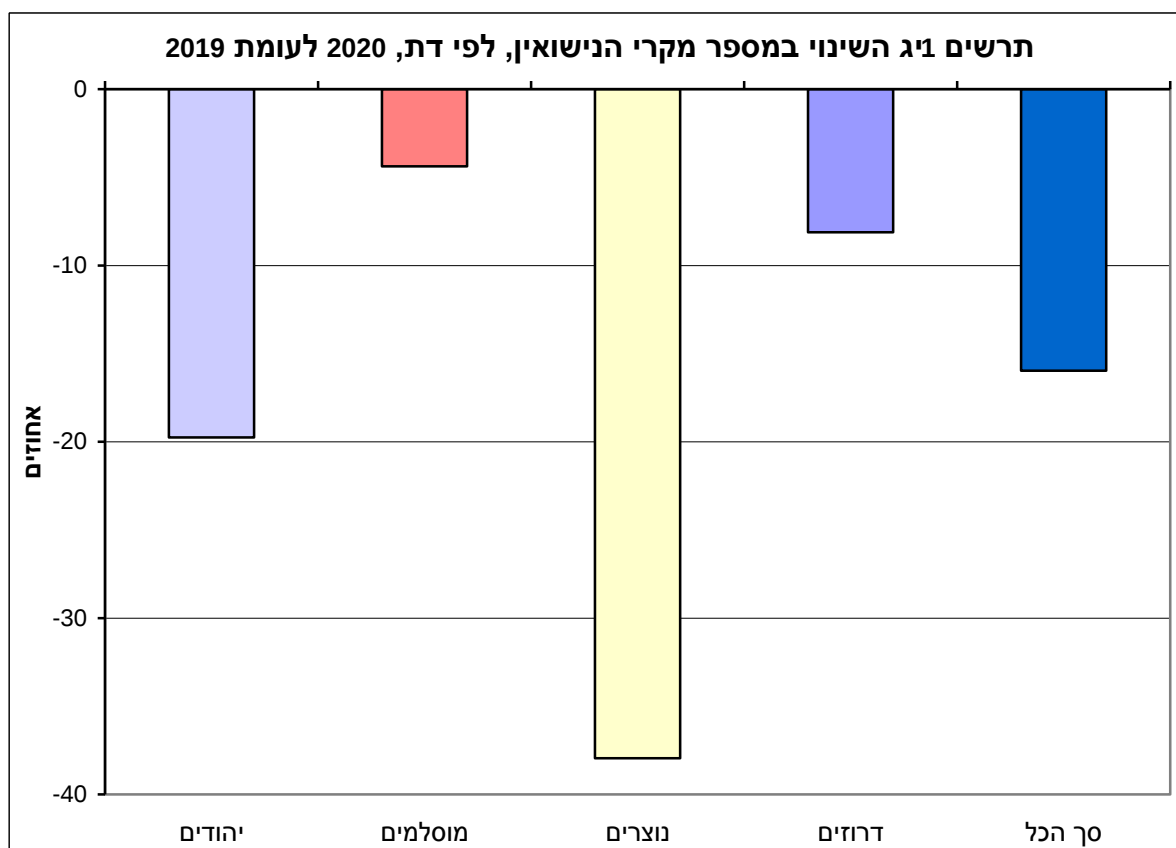

3. מצב משפחתי

נישואין⁷

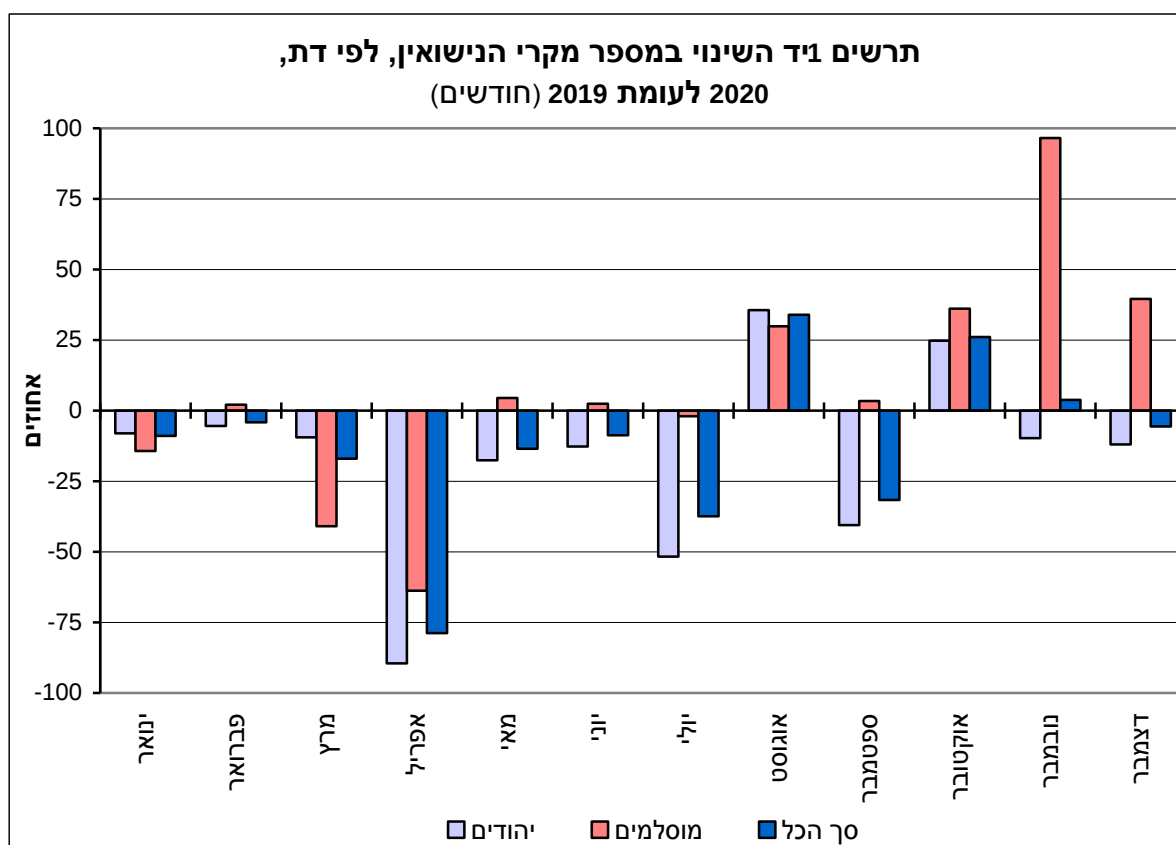
בשנת 2020 חלה ירידה של 16.0% במספר מקרי הנישואין בישראל לעומת שנת 2019.⁸ בהשוואה לפי דת, הירידה הייתה בין 4.4% בקרב המוסלמים ל-38.0% בקרב הנוצרים.

⁷ הנתונים לשנת 2019 ולשנת 2020 מבוססים על מקרי נישואין שדווחו לרשות האוכלוסין וההגירה בשנה שבה הם התרחשו בפועל, והם כשני שלישים מכלל המקרים. מדי שנה מתווספים, לאחר שנת הנישואין, דיווחים על מקרים שחלו בשנה זו ודווחו מאוחר (בשנים שאחריה). הנתונים כוללים מקרי נישואין שנערכו בישראל במסגרת דתית ואינם כוללים נישואין שנערכו בחו"ל או נישואין חלופיים של יהודים שנערכו בישראל שלא במסגרת יהודית אורתודוקסית.

⁸ בשנים 2016–2019 חלה משנה לשנה ירידה של 1%–5% במקרי הנישואין. ייתכן שהירידה במספר מקרי הנישואין בשנת 2020 קשורה גם לדפוס הדיווח על נישואין, כלומר שבשנה זו דווחו פחות מקרי נישואין בשל הסגרים.

הנתונים על מספר מקרי הנישואין, לפי חודשים, משקפים את השפעות הסגר הראשון (16/3/2020 – 19/4/2020) בקרב בני כל הדתות. הירידה הניכרת ביותר במספר מקרי הנישואין חלה באפריל (78.8%).⁹ באוגוסט נרשמה עלייה ניכרת במספר מקרי הנישואין לעומת שנת 2019, הן בקרב היהודים והן בקרב המוסלמים.¹⁰ בחודש ספטמבר, שלקראת סופו החל הסגר השני (25/9/2020), נרשמה ירידה ניכרת במספר מקרי הנישואין בקרב היהודים (40.5%). אף על פי שהסגר השני נמשך גם באוקטובר (עד 18/10/2020), בחודש זה נרשמה דווקא עלייה במספר מקרי הנישואין לעומת שנת 2019, הן בקרב היהודים והן בקרב המוסלמים.¹¹

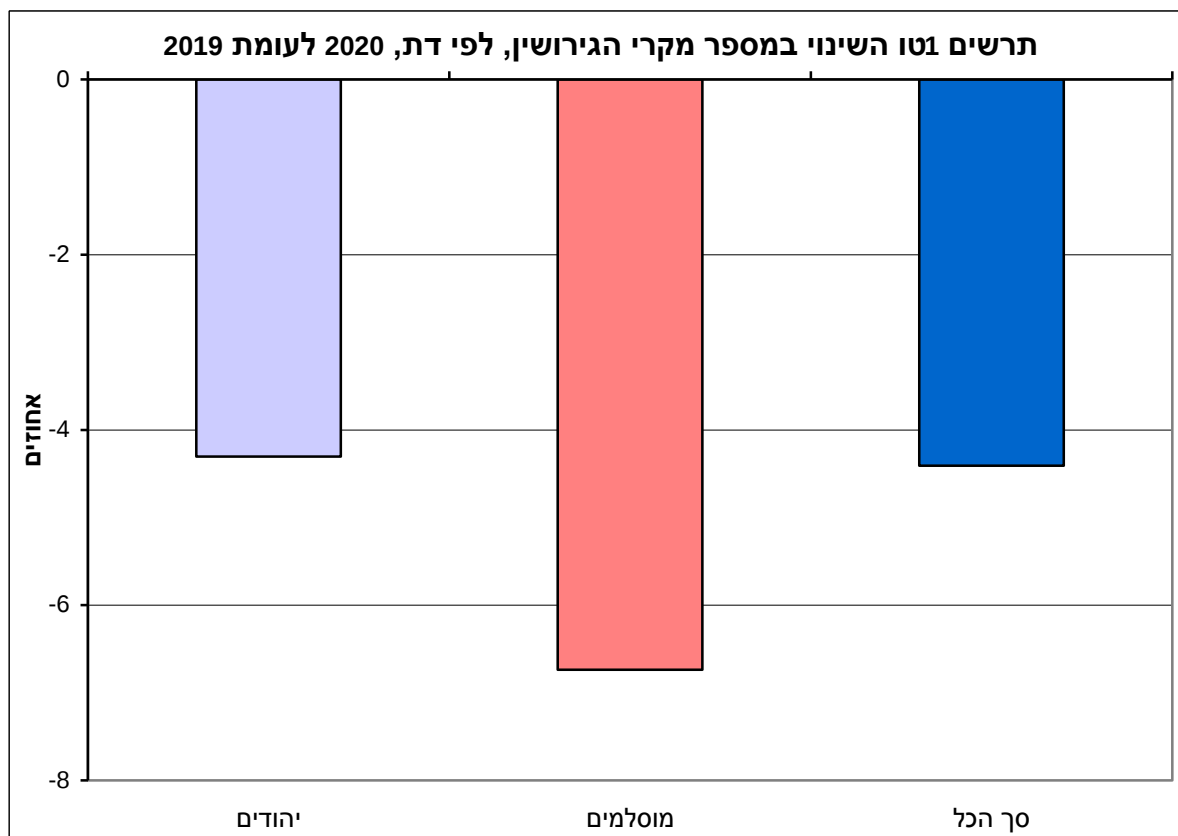
⁹ בקרב היהודים הירידה במספר מקרי הנישואין באפריל נובעת גם מהמנהג שלא להינשא בימי ספירת העומר עד ל"ג בעומר. בשנת 2020 ימים אלו חלו בתאריכים 10/4/20–12/5/20, ואילו בשנת 2019 ימים אלו חלו בתאריכים 21/4/19–23/5/19.

¹⁰ בקרב היהודים הירידה במספר מקרי הנישואין ביולי והעלייה במספרם באוגוסט נובעות גם מהמנהג שלא להינשא בימי שלושת השבועות שלפני צום תשעה באב. בשנת 2020 ימים אלו חלו בתאריכים 30/7/20–9/8/20, ואילו בשנת 2019 ימים אלו חלו בתאריכים 21/7/19–11/8/19.

¹¹ בקרב היהודים הירידה במספר מקרי הנישואין בספטמבר והעלייה במספרם באוקטובר מוסברות בחלקן בכך שבשנת 2020 תקופת החגים שבין ראש השנה לסוכות חלה בתאריכים 18/9/20–10/10/20. לעומת זאת, בשנת 2019 תקופה זו חלה בתאריכים 1/10/19–21/10/19.

גירושין¹²

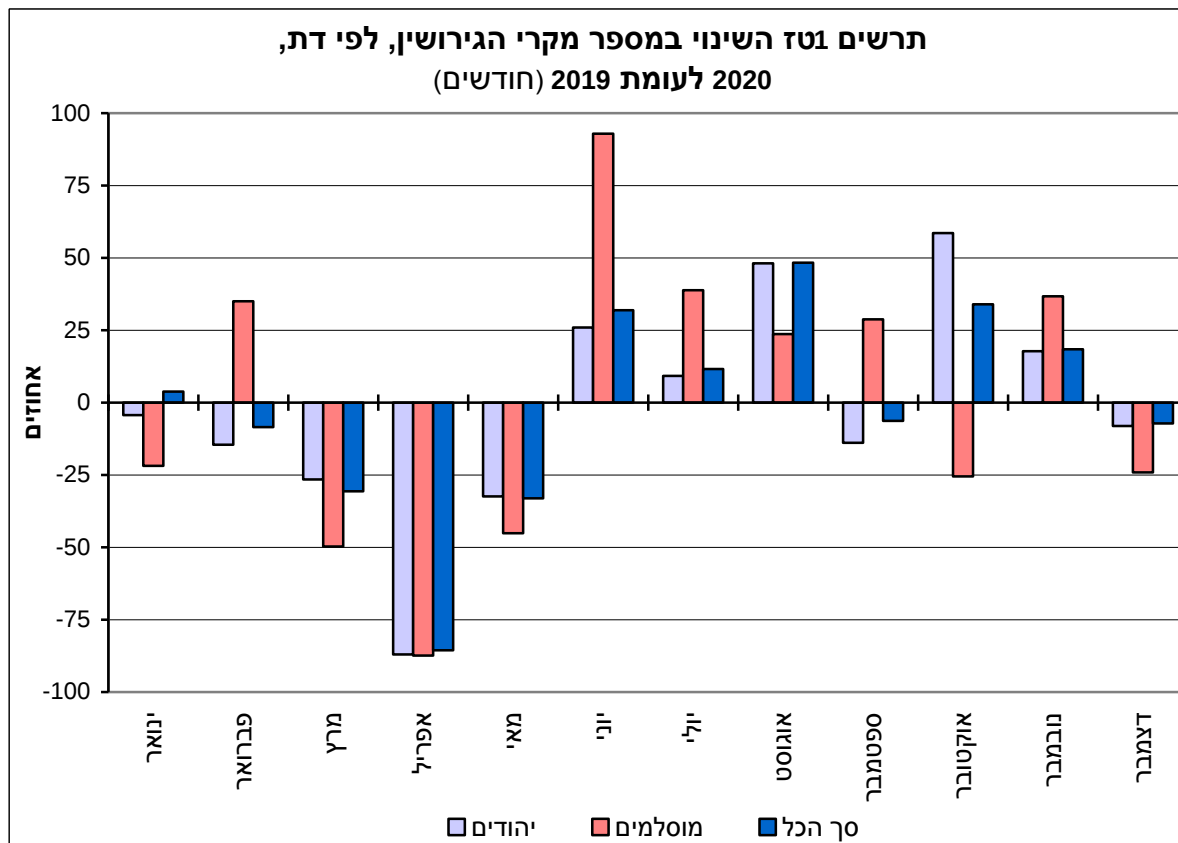
בשנת 2020 חלה ירידה של 4.4% במספר מקרי הגירושין בישראל לעומת שנת 2019,¹³ הן בכלל האוכלוסייה והן בקרב היהודים. בקרב המוסלמים חלה ירידה של 6.7%.

¹² הנתונים לשנת 2019 ולשנת 2020 מבוססים על מקרי גירושין שדווחו לרשות האוכלוסין וההגירה בשנה שבה הם התרחשו בפועל, והם כשני שלישים מכלל המקרים. מדי שנה מתווספים, לאחר שנת הגירושין, דיווחים על מקרים שחלו בשנה זו ודווחו מאוחר (בשנים שאחריה).

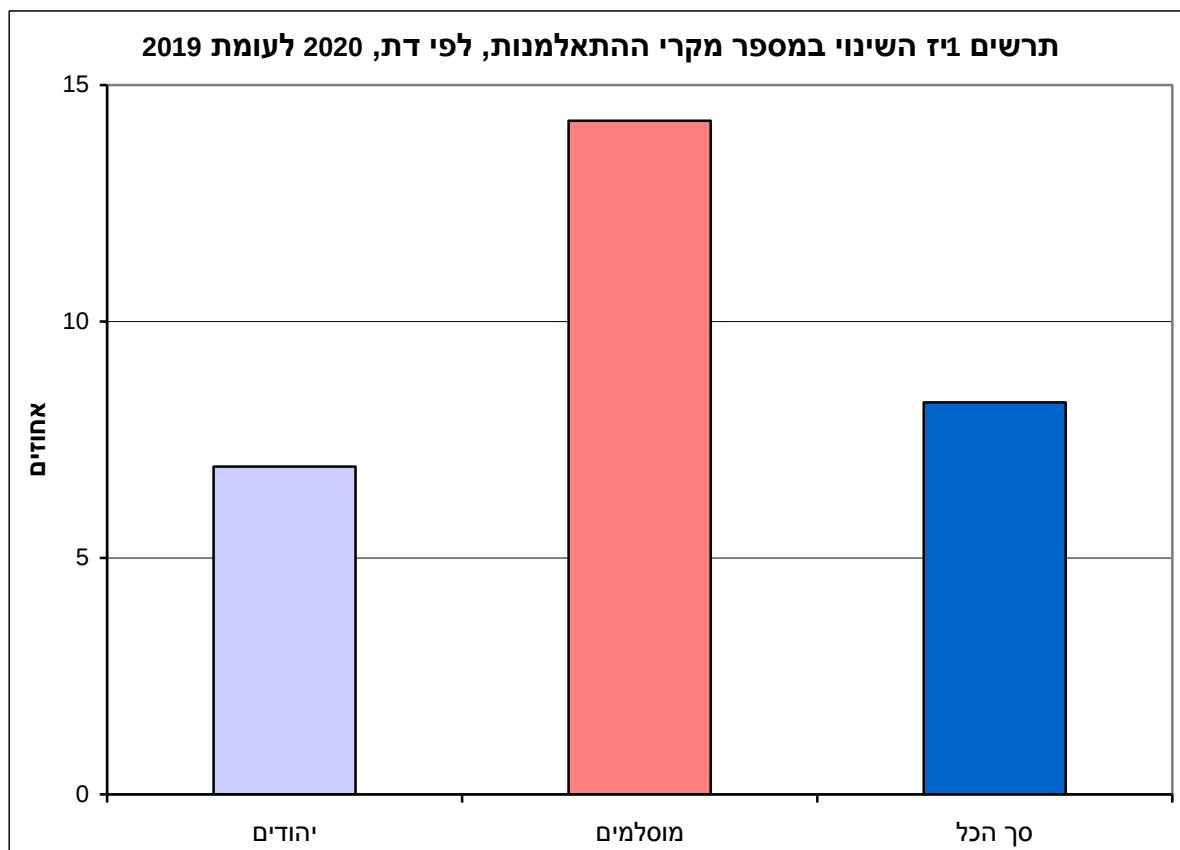
¹³ בשנת 2018 חלה עלייה של 5.9% במספר מקרי הגירושין לעומת שנת 2017, ובשנת 2019 – עלייה של 2.5% לעומת שנת 2018. ייתכן שהירידה במספר מקרי הגירושין בשנת 2020 קשורה גם לדפוס הדיווח על גירושין, כלומר שבשנה זו דווחו פחות מקרי גירושין בשל הסגרים. כמו כן, סביר להניח שהירידה במספר מקרי הגירושין בשנת 2020 נובעת מצמצום ימי הדיונים בבתי הדין העוסקים בגירושין (ללא קשר לרצון של זוגות להתגרש).

הנתונים על מספר מקרי הגירושין, לפי חודשים, משקפים אף הם את השפעות הסגר הראשון (19/4/2020–16/3/2020) בקרב בני כל הדתות. הירידה הניכרת ביותר במספר מקרי הגירושין חלה באפריל (85.6%). לעומת זאת, באוגוסט נרשמה עלייה ניכרת של כ-48% במספר מקרי הגירושין, הן בכלל האוכלוסייה והן בקרב היהודים.

התאלמנות¹⁴

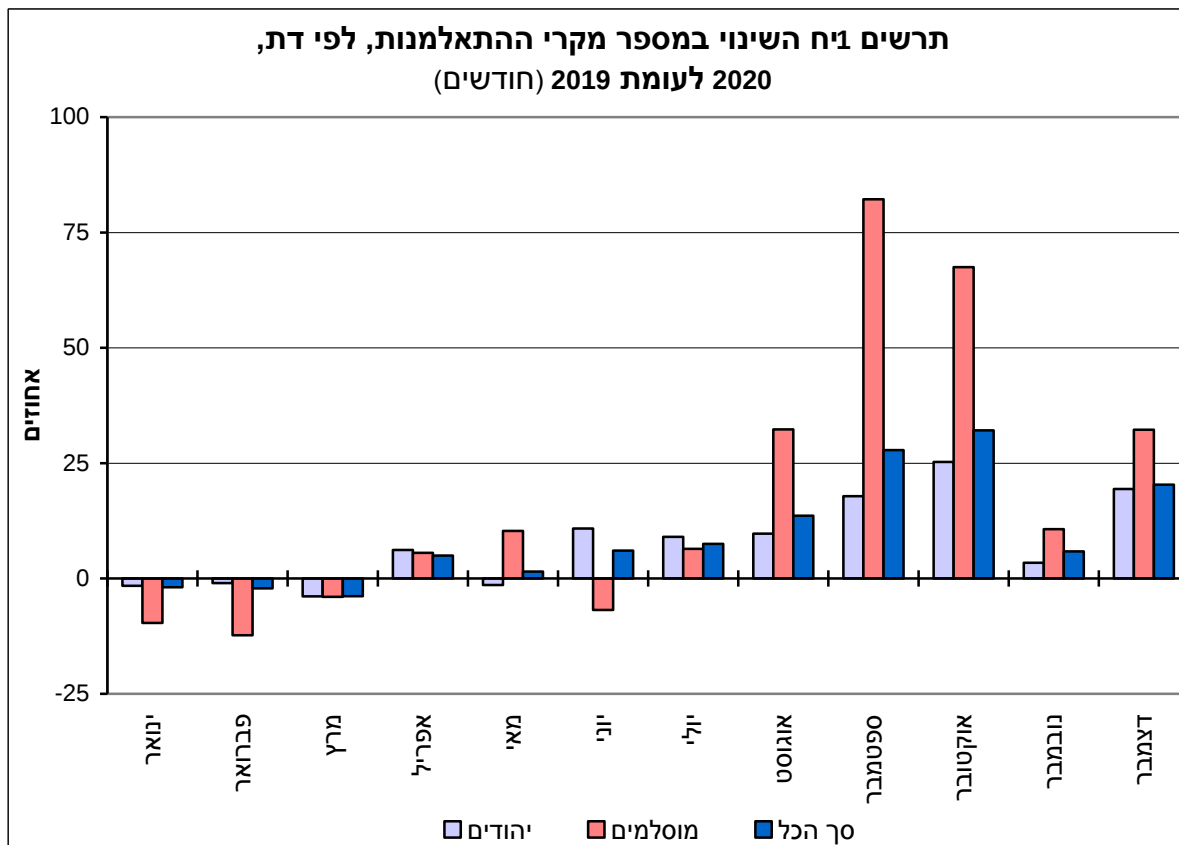
בשנת 2020 חלה עלייה של 8.3% במספר מקרי ההתאלמנות בישראל לעומת שנת 2019,¹⁵ הן בקרב היהודים (6.9%) והן בקרב המוסלמים (14.2%).

¹⁴ הנתונים לשנת 2019 ולשנת 2020 מבוססים על מקרי התאלמנות שדווחו לרשות האוכלוסין וההגירה בשנה שבה הם התרחשו בפועל, והם כ-94%–95% מכלל המקרים. מדי שנה מתווספים, לאחר שנת ההתאלמנות, דיווחים על מקרים שחלו בשנה זו ודווחו מאוחר (בשנים שאחריה).

¹⁵ בשנים 2016–2019 השינוי השנתי במספר מקרי ההתאלמנות נע בין ירידה של 1.7% לעלייה של 2.8%.

בשנת 2020 חלה עלייה ניכרת במיוחד במספר מקרי ההתאלמנות בכלל האוכלוסייה – 27.8% בספטמבר ו-32.1% באוקטובר, לעומת החודשים המקבילים בשנת 2019. עלייה בולטת במיוחד (82.2%) חלה במספר מקרי ההתאלמנות של המוסלמים בספטמבר 2020 בהשוואה לספטמבר 2019 (לעומת עלייה של 17.8% בלבד במספר המקרים בקרב היהודים).

4. ילודה¹⁶

הקשר בין מגפות, מלחמות ומשברים כלכליים לבין ילודה ופריון נחקר בעבר. נראה כי מצבי משבר חמורים כגון מגפת "השפעת הספרדית" (1918–1920), המשבר הכלכלי "השפל הגדול" (1929–1939) והמיתון בצפון אמריקה ובאירופה (2008) השפיעו על הילודה והפריון בטווח הקצר ובטווח הארוך. בטווח הקצר (כ-9 חודשים לאחר המשבר) נצפו על פי רוב ירידות חדות במספר היילודים, ובטווח הארוך לעיתים חלו התאוששות ועלייה בהיקפי הילודה ובשיעורי הפריון.¹⁷

מנתונים שהתקבלו מארצות הברית, מ-19 מדינות באירופה ומשתי מדינות במזרח אסיה נראה כי מחודש אוקטובר 2020 חלה ירידה חדה במספר היילודים החודשי לעומת מספרם בחודשים המקבילים בשנת 2019.¹⁸ בצרפת, לדוגמה, חלה ירידה של 2.5% במספר היילודים שנולדו ב-2020 לעומת 2019, ואילו בארצות הברית חלה ירידה של 4.0%.¹⁹ מחקרים שנערכו בזמן הסגרים הראשונים בארצות הברית, בממלכה המאוחדת, בגרמניה, בצרפת ובספרד העלו כי מי שחוו מצב של אי-ודאות וחוסר ביטחון הביעו רצון לדחות את תוכניות הילודה שלהם.²⁰ ואולם, לא בכל המדינות המפותחות נרשמו ירידות בהיקפי הילודה; בדנמרק, בהולנד, בפינלנד ובנורווגיה לא ניכר שינוי במספר היילודים השנתי ב-2020.

בישראל נולדו בשנת 2020 176,987 יילודים, 2.6% פחות מבשנת 2019 (181,630). סימנים ראשונים לצמצום בהיקף הילודה נצפו כבר ברבעון האחרון (אוקטובר–דצמבר) של שנת 2018, והם נמשכו בשנים 2019–2020 ובתחילת 2021.

¹⁶ הנתונים המוצגים בחלק זה של הדוח מבוססים על לידות שאירעו בשנים 2017–2021 ודווחו עד 9.8.2021. מתוך רצון לבחון את השפעת מגפת הקורונה על הילודה והפריון בארץ, הנתונים מוצגים לפי תאריך לידת היילוד ועשויים להתעדכן בכל חודש בשל דיווחים מאוחרים. הצגת הנתונים בדרך זו שונה מהצגת הנתונים המתפרסמים באופן שוטף – לפי תאריך הלידה אך במגבלה של זמן דיווח: לידות שהתרחשו בשנה קלנדרית מסוימת ודווחו לאחר מרץ של השנה לאחר מכן, נכללות בסטטיסטיקה של השנה החדשה ולא בזו של השנה שבה אירעה הלידה.

¹⁷ UNFPA (2021, 9 July). [How Will COVID-19 Impact Fertility?](#) [Technical Brief].

¹⁸ שם.

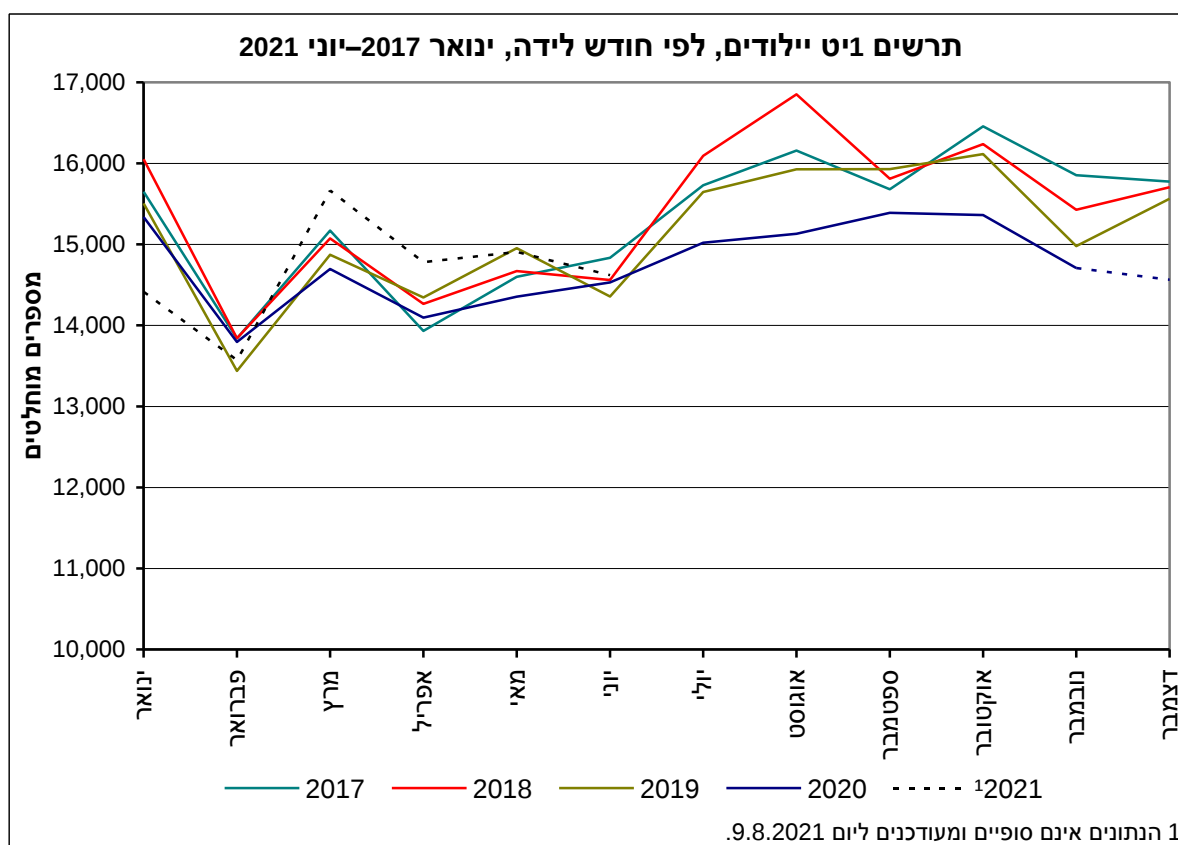
¹⁹ Ladaque, M. (2021, 23 July). [Fertility is Falling – and COVID-19 Likely Won't Help](#). The Forum Network.

²⁰ Luppi, F., Aprino, B., & Rosina, A. (2020). [The Impact of COVID-19 on Fertility Plans in Italy, Germany, France, Spain, and the United Kingdom](#). Demographic Research, 43, 1399–1412. <http://doi.org/10.4054/DemRes.2020.43.47>
Lyman, S. (n.d.). [Eros vs. Thanatos: How Will COVID-19 Impact Fertility in 2020 and 2021?](#). Austrian Academy of Sciences.

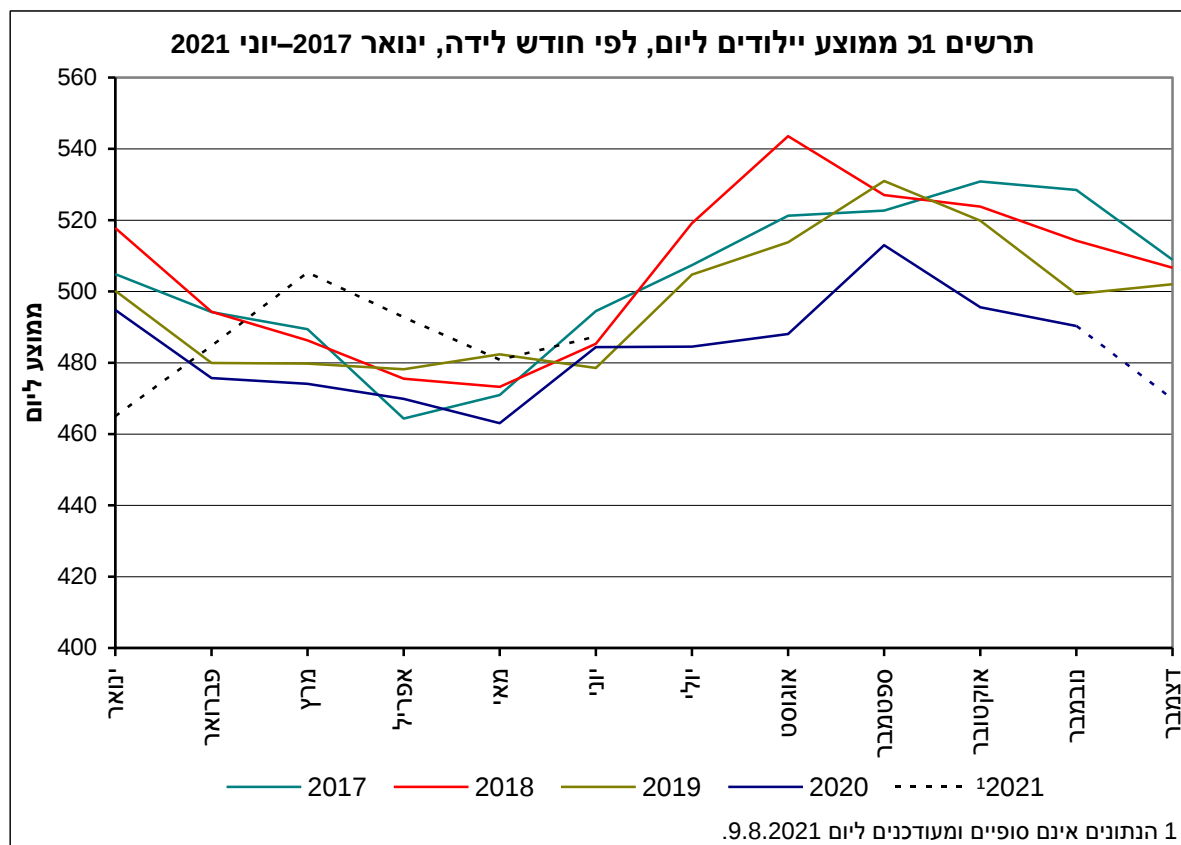
מאפיינים דמוגרפיים

עיקר הירידה בילודה בשנת 2020 נרשמה במחצית השנייה של השנה: באוגוסט חלה ירידה של 5.0% במספר היילודים לעומת מספרם באוגוסט 2019, באוקטובר – ירידה של 4.7% ובדצמבר (9 חודשים לאחר תחילת הסגר הראשון) – ירידה של 6.4%.

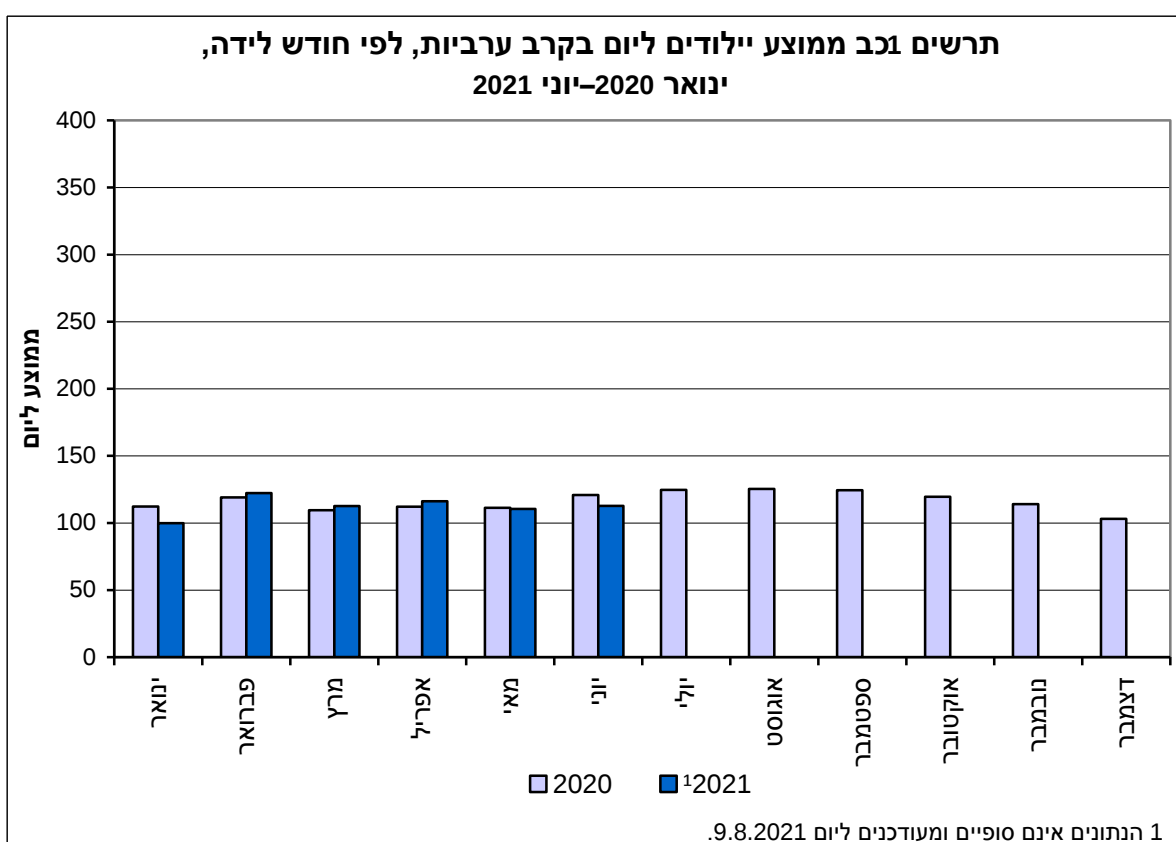
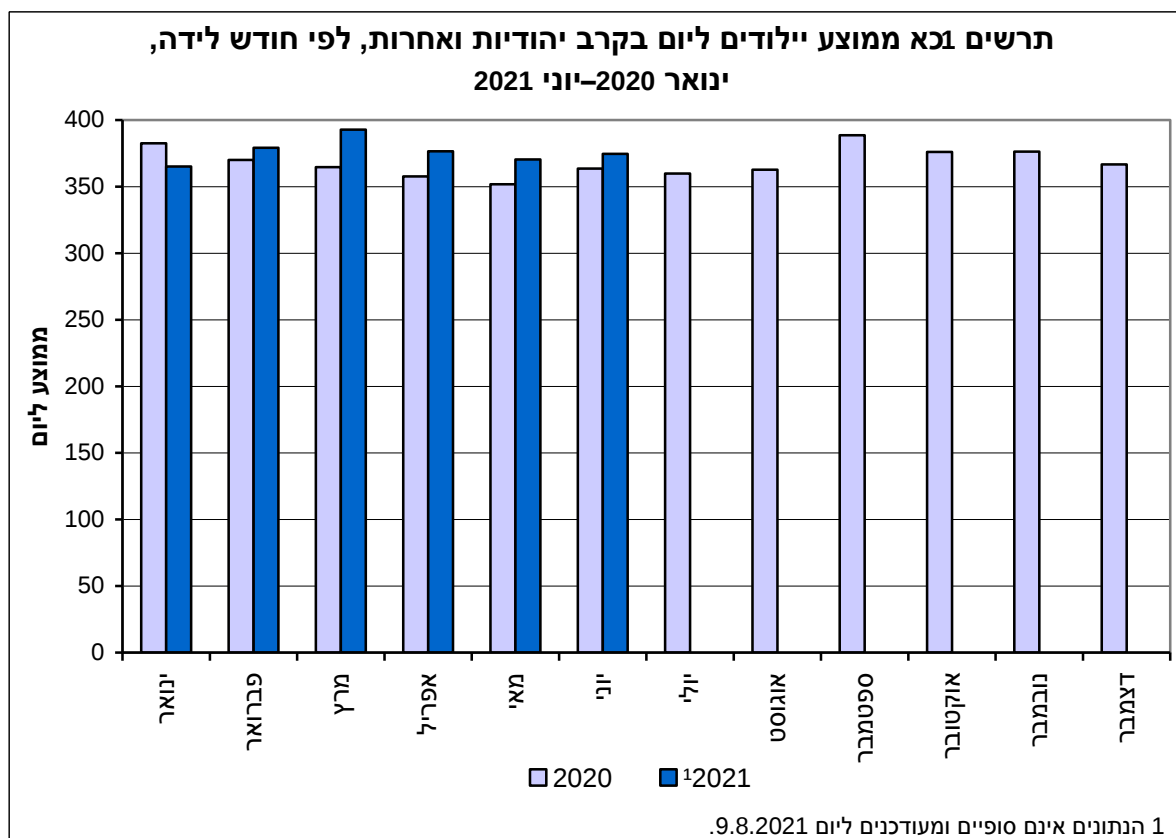
למרות הירידה בילודה במחצית השנייה של שנת 2020, צמצום היקף הילודה בתקופה זו התרחש בטרם נחשפה אוכלוסיית ישראל לנגיף הקורונה ולהשפעותיו החברתיות והכלכליות (למעט דצמבר 2020), וכאמור הוא המשך של מגמת הירידה שהחלה ברבעון האחרון של שנת 2018.

בינואר 2021 נמשכה הירידה במספר היילודים החודשי ובממוצע היילודים ליום (6.0% פחות לעומת ינואר 2020), אך מפברואר אנו עדים לשינוי במגמה ולעלייה בממוצע היילודים ליום, הן בהשוואה לנתוני 2020 והן בהשוואה לנתוני 2017–2019. במרץ 2021 נרשמה עלייה של 6.6% בהיקף הילודה לעומת מרץ 2020 – 505 יילודים בממוצע ליום, נתון חריג בחודש זה בעשור האחרון ובכלל.

בחינת מצב הילודה לפי קבוצת אוכלוסייה מצביעה על ירידה של כ-2.6% במספר היילודים בשנת 2020 לעומת 2019, הן בקרב היהודיות והאחרות (מ-138,347 ל-134,813, בהתאמה) והן בקרב הערביות (מ-43,283 ל-42,174, בהתאמה). עם זאת, נראה כי העלייה במספר היילודים מפברואר 2021 באה לידי ביטוי באופן שונה בכל אחת מהקבוצות. בעוד שאצל היהודיות והאחרות חל גידול ניכר ועקיב בממוצע היילודים ליום בחודשים פברואר–ינוני 2021, אצל הערביות הגידול בממוצע היילודים ליום נרשם רק בחודשים פברואר–אפריל 2021, והוא היה נמוך מהגידול אצל היהודיות והאחרות.

5. משקי בית ומשפחות

משקי בית וגודל משק בית ממוצע

בשנת 2020 היו בישראל 2.71 מיליון משקי בית, 1.6% יותר מבשנת 2019 (2.67 מיליון). שיעור הגידול במשקי הבית דומה לשיעור גידול האוכלוסייה בשנים אלו, אולם הוא נמוך מזה שנצפה בשנים האחרונות. השיעור הנמוך של הגידול במשקי הבית נובע בעיקר מירידה בהיקף הנישואין והגירושין בשנת 2020, אך גם מצמצום העלייה לישראל בעקבות מגפת הקורונה – פעולות המובילות בדרך כלל ליצירת משקי בית חדשים.

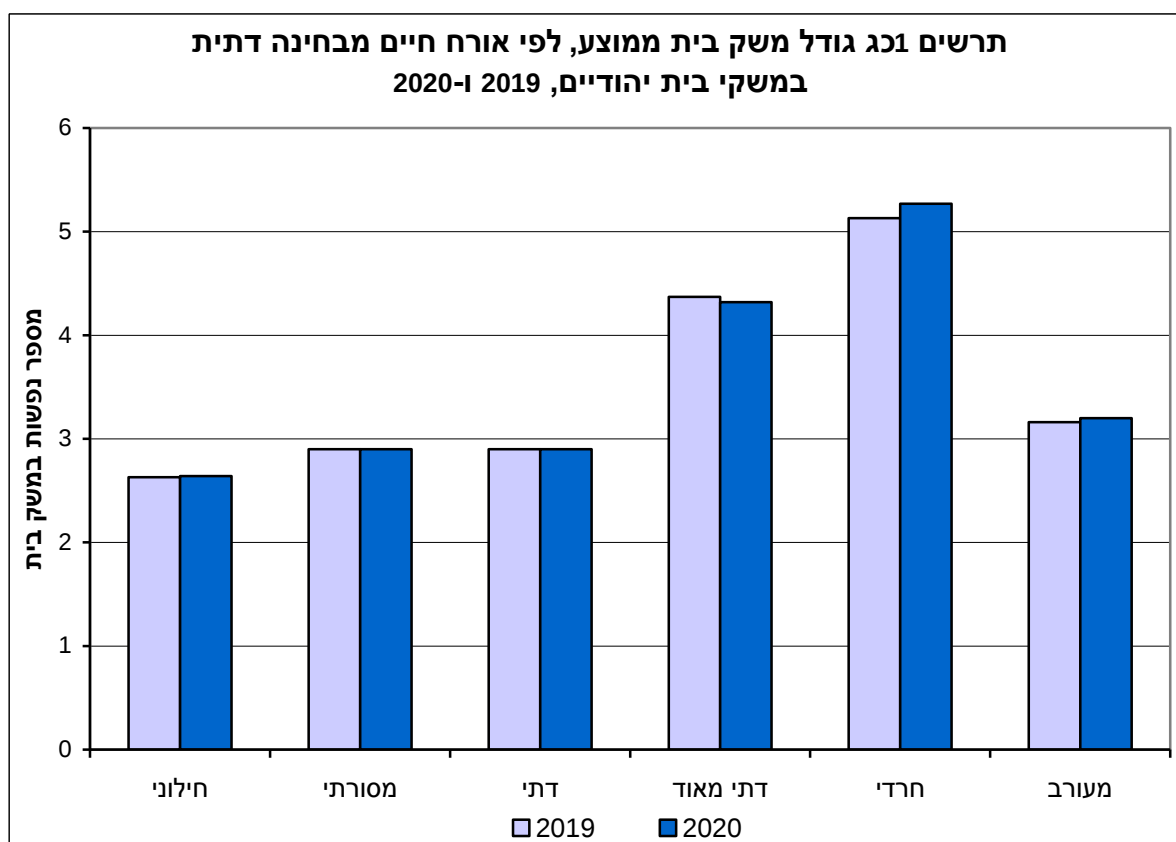
מתוך כלל משקי הבית, בראשם של כ-2,215 אלף משקי בית (81.7%) עמד יהודי, ובראשם של כ-420 אלף משקי בית (15.5%) עמד ערבי. יתר משקי הבית, כ-76 אלף, היו משקי בית של "אחרים".

מספר הנפשות הממוצע למשק בית נמצא במגמת ירידה לאורך השנים, אך נראה כי במשקי הבית היהודיים חלה עלייה קלה בין השנים 2019 ו-2020. ייתכן שהסיבה לכך היא שסטודנטים המתגוררים במהלך השנה במעונות חזרו לבתי הוריהם במהלך תקופת הקורונה בשל ביטול הלימודים, וכמותם ילדים הלומדים בישיבות או בפנימיות. נוסף על כך, נראה כי מגמת הגידול בחלקם היחסי של משקי בית עם נפש אחת נבלמה, במיוחד במשקי הבית היהודיים.

לוח 1.1 משקי בית, לפי גודל משק בית וקבוצת אוכלוסייה, שנים נבחרות

ממוצע נפשות למשק בית	נפשות במשק בית (אחוזים)								סך הכל (אלפים)	
	+7	6	5	4	3	2	1	סך הכל		
כלל האוכלוסייה										
3.35	6.1	6.7	13.1	17.0	15.4	23.8	17.9	100.0	2,166.2	2010
3.32	5.6	6.6	13.4	16.7	15.3	24.0	18.2	100.0	2,411.7	2015
3.24	5.8	5.9	13.3	15.6	14.4	25.2	19.9	100.0	2,667.6	2019
3.25	5.5	6.2	13.4	16.0	14.1	24.9	19.9	100.0	2,710.7	2020
מזה: יהודים										
3.11	4.1	5.1	12.2	16.8	15.9	25.9	20.0	100.0	1,799.7	2010
3.12	4.2	5.2	12.4	16.2	15.6	26.1	20.2	100.0	1,993.2	2015
3.05	4.4	4.8	12.3	14.9	14.3	27.3	22.0	100.0	2,179.2	2019
3.07	4.4	5.0	12.3	15.3	14.0	27.1	22.0	100.0	2,215.2	2020
ערבים										
4.76	18.6	16.1	19.5	18.0	10.3	11.2	6.3	100.0	315.6	2010
4.58	15.6	14.9	20.0	18.8	12.9	11.5	6.3	100.0	357.4	2015
4.44	14.4	12.8	20.4	19.3	13.4	12.2	7.6	100.0	403.6	2019
4.35	12.4	13.3	20.6	19.8	13.8	12.2	7.9	100.0	419.9	2020

גם במשקי הבית היהודיים המקיימים אורח חיים חרדי, נראה כי מספר הנפשות הממוצע למשק בית עלה בין השנים 2019 ו-2020. כאמור, ייתכן שהסיבה לכך היא שבתקופת הקורונה תלמידי ישיבות הלומדים בפנימיות נאלצו להפסיק את לימודיהם ולשוב להתגורר בבית ההורים.

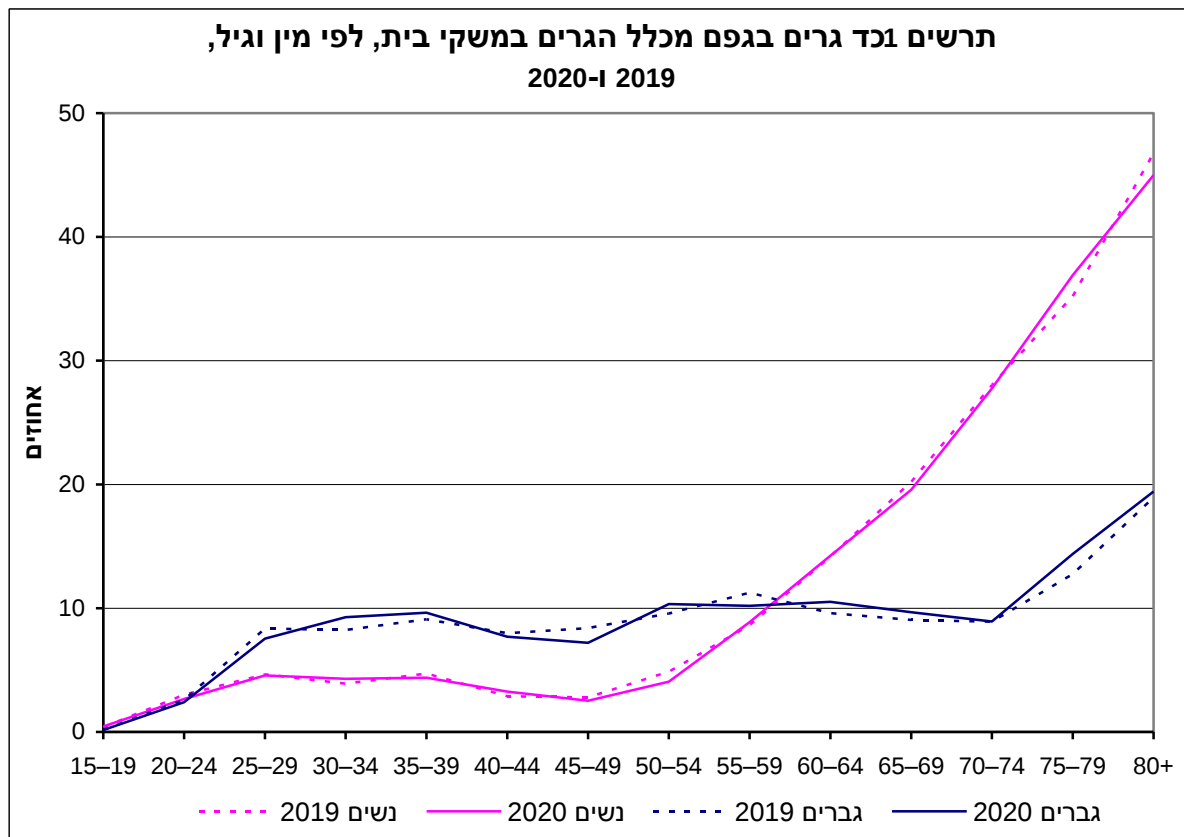
סוגים של משקי בית וגרים בגפם

בשנת 2020 74.5% ממשקי הבית היו של משפחה אחת בלבד, 2.1% היו של משפחה אחת עם "אחרים", ו-1.6% היו של שתי משפחות ויותר. 21.7% היו משקי בית לא-משפחתיים, רובם משקי בית של אנשים הגרים בגפם (19.9% מכלל משקי הבית), כמו בשנת 2019 ובשנים קודמות.

בשנת 2020 חלקם של משקי בית עם "אחרים" ומשקי בית של שתי משפחות ויותר היה גבוה מעט בקרב משקי הבית הערביים מבקרב משקי הבית היהודיים (5.3%-3.4%, בהתאמה), ואילו חלקם של משקי בית לא-משפחתיים היה גבוה יותר בקרב משקי הבית היהודיים מבקרב משקי הבית הערביים (24.1%-8.4%, בהתאמה), כמו בשנים קודמות.

השתייכות למשקי בית לא-משפחתיים נפוצה בעיקר בקרב צעירים (בשנות העשרים והשלושים לחייהם) ובקרב מבוגרים (בני 60 ומעלה).

בשנת 2020 כ-237 אלף בני 65 ומעלה גרו בגפם (כ-23%, לעומת כ-6% מבני 18–64). אחוז הנשים בנות 65 ומעלה שגרו בגפן היה גבוה פי 2.5 מאחוז הגברים שגרו בגפם (כ-31% וכ-12%, בהתאמה).

כ-3% מבני 65 ומעלה גרו ללא בן/בת זוג במשק בית משותף עם ילדיהם, רובם (74%) אלמנים או אלמנות. תופעה זו שכיחה יותר בקרב נשים בנות 65 ומעלה (כ-5%) מבקרב גברים בני 65 ומעלה (כ-1%).

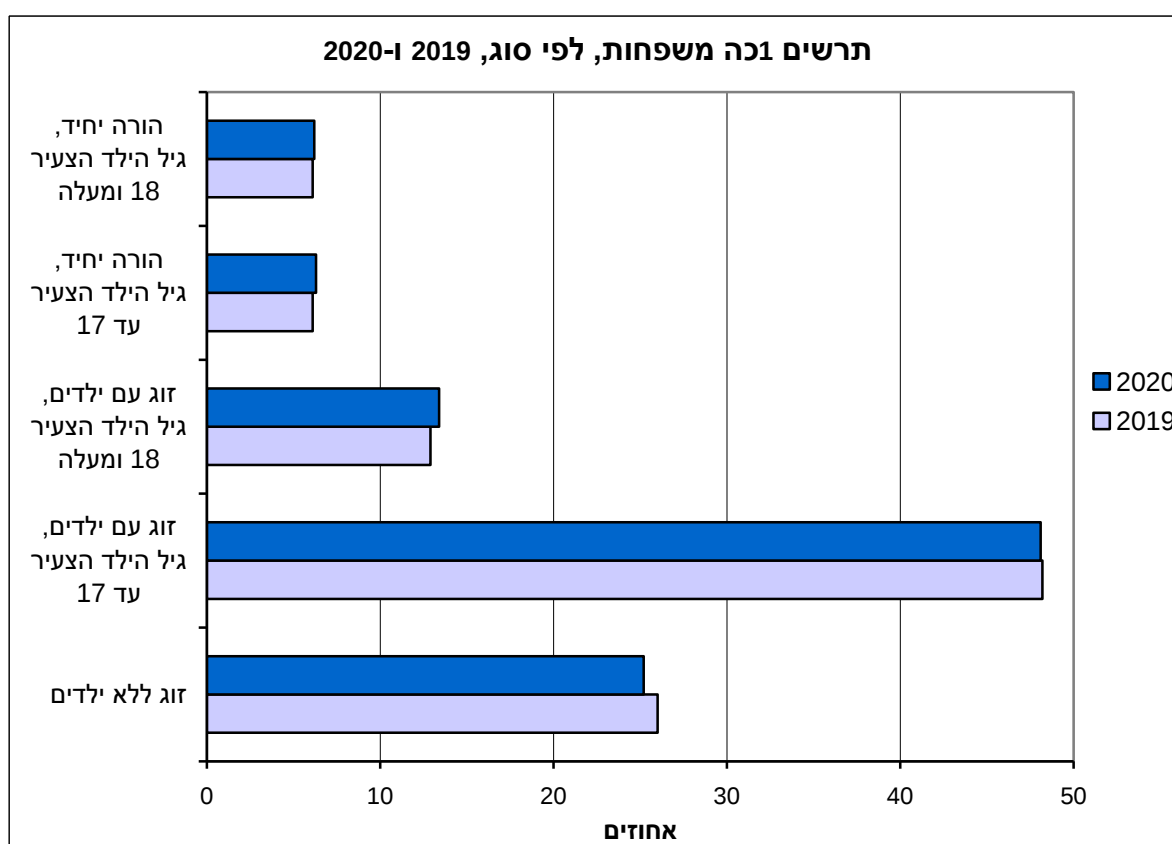
בכ-67 אלף משקי בית (2.5%) התגוררו במשותף סבים ו/או סבות עם נכדיהם. מרביתם התגוררו עם הורי הנכדים (שלושה דורות במשק הבית) – בכ-2% ממשקי הבית היהודיים ובכ-4% ממשקי הבית הערביים. סבים וסבות אלו התגוררו עם נכדיהם במהלך הסגרים בעקבות מגפת הקורונה, בניגוד לסבים וסבות אחרים שהתגוררו במשקי בית נפרדים.

משפחות

בשנת 2020 היו כ-2.17 מיליון משפחות בישראל. מגורים במסגרת המשפחה הגרעינית היו הנפוצים ביותר (כ-88% מהיהודים וכ-96% מהערבים בני 15 ומעלה). מרבית המשפחות (כ-93%) גרו במשק הבית ללא אנשים אחרים שאינם חלק מהמשפחה וללא משפחה נוספת במשק הבית.

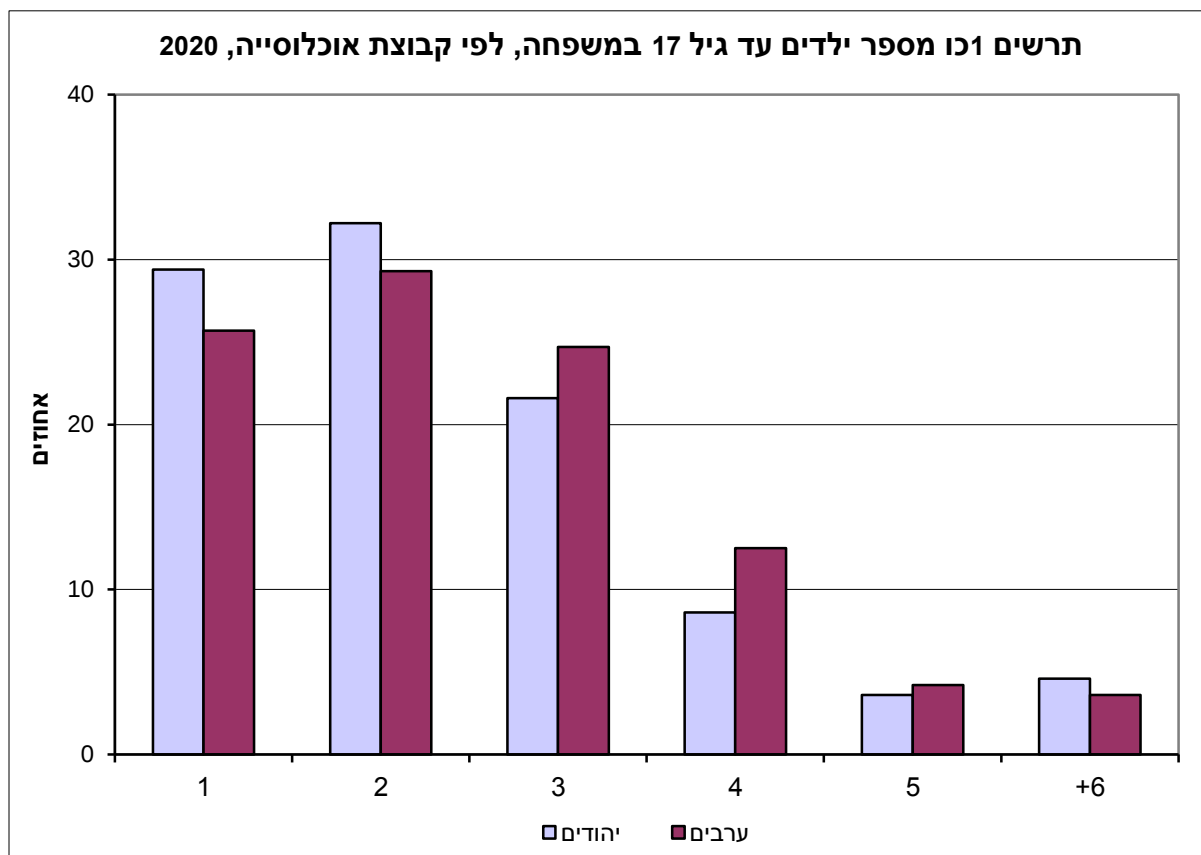
בשנת 2020 25.2% מהמשפחות היו של זוג ללא ילדים (זוגות צעירים וזוגות מבוגרים), ירידה קלה מ-26.0% בשנת 2019 וירידה גם לעומת שנים קודמות. ירידה קלה נצפתה גם בחלקם של זוגות במגורי יחד (קוהביטציה), מ-5.7% בשנת 2019 ל-5.4% בשנת 2020.

ירידות אלו הושפעו, כאמור, מהירידה בהיקף הנישואין בשנים אלו וייתכן שגם ממגורים של צעירים בבית (חזרה מפנימיות וכד' או אי-יציאה מהבית) בעקבות מגפת הקורונה והסגרים על המשק.

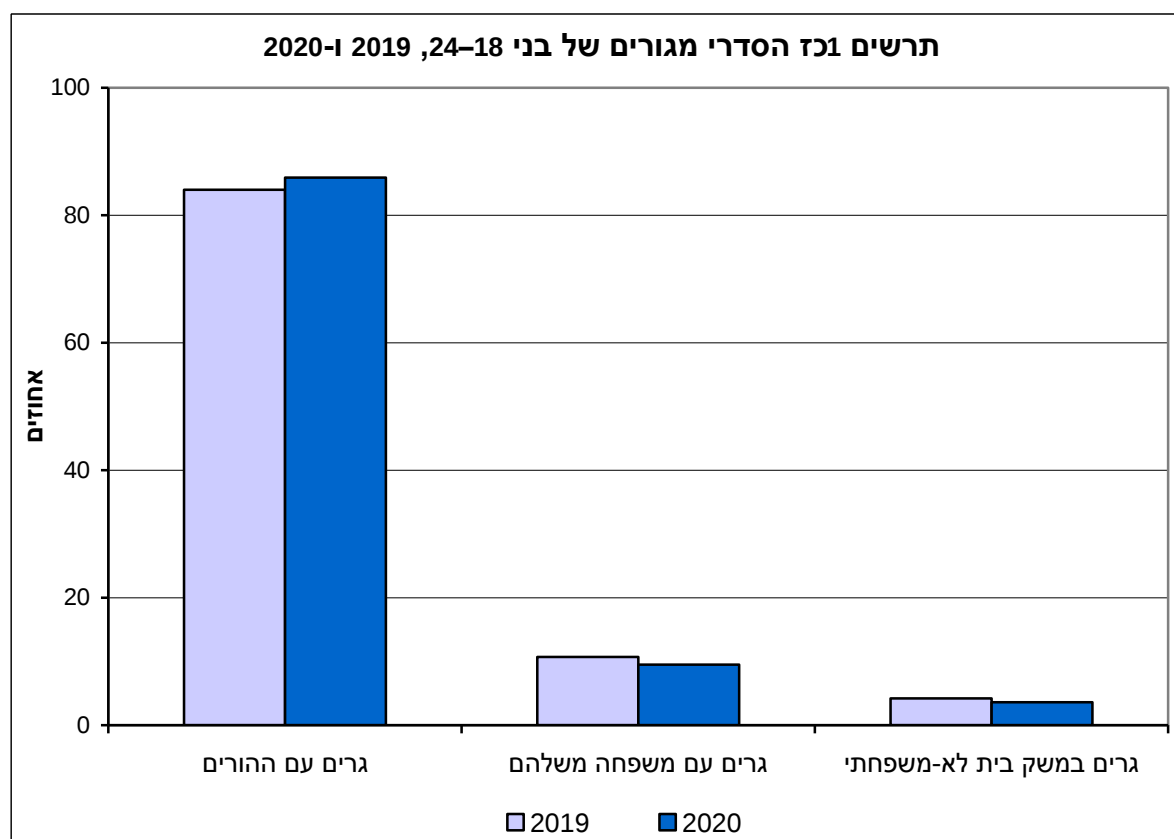
כמחצית מהמשפחות בשנת 2020 היו של זוג עם ילדים עד גיל 17 – כ-52% מהמשפחות היהודיות וכ-68% מהמשפחות הערביות. המספר הממוצע של ילדים עד גיל 17 למשפחה היה 2.43, כמו בשנים קודמות.

חלקן של משפחות עם 1-2 ילדים עד גיל 17 היה גבוה יותר בקרב משפחות יהודיות מבקרב משפחות ערביות. גם חלקן של משפחות שבהן 6 ילדים ויותר היה גבוה יותר בקרב משפחות יהודיות, והסיבה לכך היא בעיקר המשפחות המקיימות אורח חיים דתי מאוד או חרדי.

הסדרי מגורים של צעירים בני 18–24

בשנת 2020 חל שינוי קטן בהסדרי המגורים של צעירים בני 18–24 במשקי הבית, ככל הנראה בהשפעת מגפת הקורונה. צעירים רבים יותר, ובהם סטודנטים ותלמידי ישיבות ופנימיות, שבו לגור עם הוריהם. בד בבד נצפתה ירידה בחלקם של צעירים הגרים עם משפחה משלהם, והדבר תואם את הירידה בהיקף הנישואין בשנה זו. חלקם של צעירים הגרים במשקי בית לא-משפחתיים אף הוא ירד מעט.

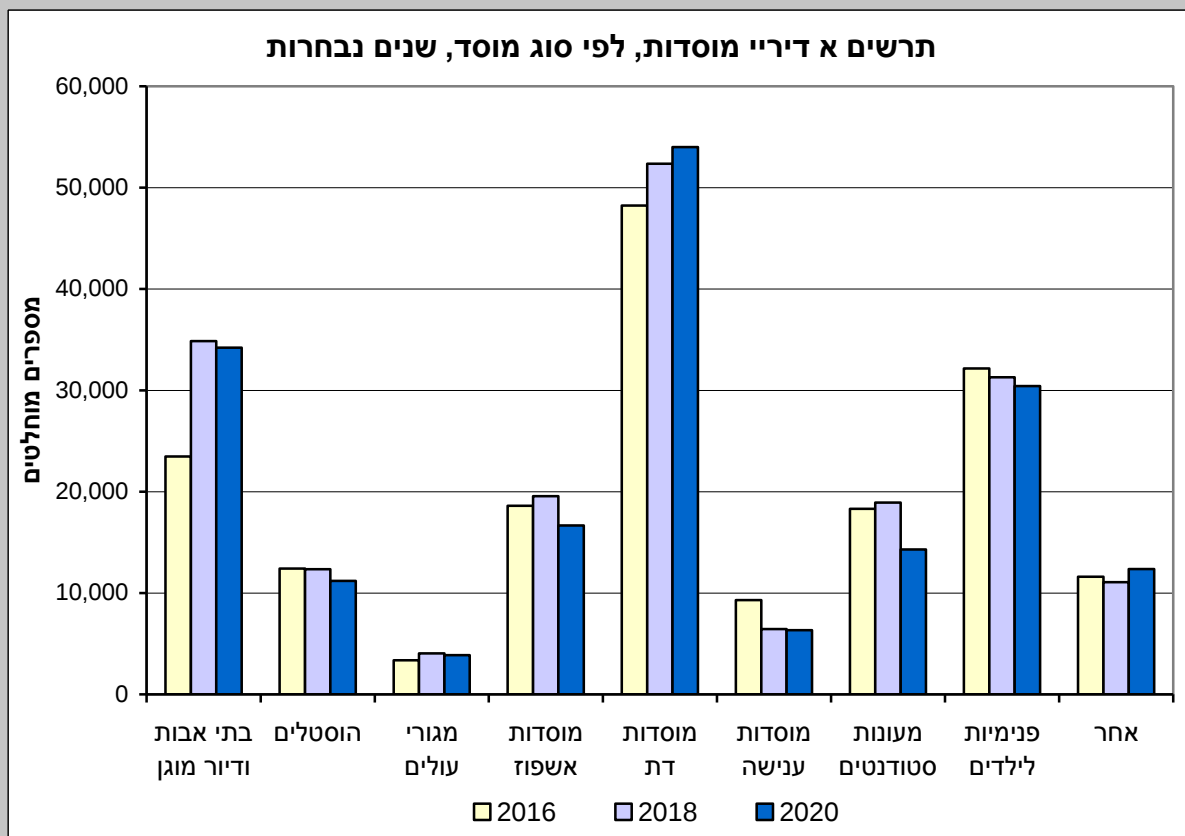

תיבה 1.1 אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות בתקופת הקורונה¹

בתיבה זו מוצגת השוואה של דיירים בדיור משותף ובמוסדות (להלן: דיירי מוסדות) לפי מפקד "אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות" שנערך בשנים 2016, 2018 ו-2020, בחלוקה לקטגוריות נבחרות. כמו כן מוצגים המאפיינים של אוכלוסיית דיירי המוסדות בשנת 2020, שבה פרצה מגפת הקורונה.

דיירי מוסדות – השוואה בין מפקדי 2016, 2018 ו-2020²

בשנת 2020 ירד הן מספרם של המוסדות והן מספרם של דיירי המוסדות, וזאת לאחר גידול במספרם בין 2016 ל-2018. הירידה בשנת 2020 בולטת במיוחד בקרב דיירים במעונות סטודנטים – כ-25% (18,914 ב-2018 לעומת 14,293 ב-2020) ובקרב דיירים במוסדות אשפוז – כ-15% (19,552 ב-2018 לעומת 16,660 ב-2020).

¹ הממצאים בתיבה זו מבוססים על "מפקד אוכלוסיית דיור משותף ומוסדות" לשנת 2020. במפקד 2020 מוסד לינה מוגדר "מקום המיועד לספק שירותי לינה לחמישה דיירים לפחות לתקופה של שלושה חודשים או יותר".

הרחבה על המפקד ראו [באתר הלמ"ס](#).

² להרחבה ראו סעיף ג – "מקורות הנתונים".

דיירי מוסדות המאומתים לקורונה והמאושפדים בשל קורונה

הנתונים על דיירי מוסדות נכונים לסוף 2020. הם אינם כוללים דיירים שנפטרו בשנת 2020, ובכללם דיירים שנפטרו מקורונה. לכן מספר המאומתים והמאושפדים, בעיקר בבתי אבות ובדיר מוגן, אינם משקפים את כלל הדיירים שחלו בקורונה במהלך שנת 2020.

בקרב כלל דיירי המוסדות בשנת 2020 היחס בין המינים היה כ-2 זכרים לכל נקבה, אך בקרב בני 60 ומעלה היחס מתחיל להתהפך. בקרב דיירי המוסדות שהיו מאומתים לקורונה היחס בין המינים היה גבוה יותר, 4.6 זכרים לכל נקבה. עד גיל 29 היחס בין זכרים לנקבות היה גבוה מ-12. בקרב בני 60 ומעלה מספר המאומתים היה גבוה יותר אצל נשים לעומת גברים. בקרב דיירי המוסדות שאושפזו בשל קורונה, עד גיל 79 מספר הגברים היה גבוה ממספר הנשים, ואילו מגיל 80 ומעלה מספר הנשים היה גבוה ממספר הגברים.

לוח 1 מאומתים לקורונה ומאושפדים בשל קורונה בקרב דיירי מוסדות, לפי גיל ומין, 2020

מספרים מוחלטים

גיל	דיירים – סך הכל		מאומתים		מאושפדים	
	נקבות	זכרים	נקבות	זכרים	נקבות	זכרים
סך הכל	66,942	116,395	4,726	21,817	855	657
29–0	26,182	87,002	1,557	19,547	30	89
59–30	5,547	12,609	508	955	69	104
79–60	11,618	8,429	907	776	256	271
+80	23,595	8,355	1,754	539	500	193

בכ-73% מהמוסדות בשנת 2020 היה לפחות דייר אחד מאומת לקורונה. רוב המאומתים (כ-66%) היו במוסדות דת, המתאפיינים בדיירים צעירים יחסית. עם זאת, רק מעטים מהם אושפזו בשל קורונה. רוב המאושפדים הגיעו מבתי אבות ודיר מוגן וממוסדות אשפוז.

לוח 2 מאומתים לקורונה ומאושפדים בשל קורונה בקרב דיירי מוסדות, לפי סוג מוסד, 2020

מספרים מוחלטים

סוג מוסד	מוסדות – סך הכל	מאומתים		מאושפדים	
		מוסדות	דיירים	מוסדות	דיירים
סך הכל	1,848	1,348	26,543	403	1,512
בתי אבות ודיר מוגן	333	219	1,594	145	519
הוסטלים	273	149	1,525	58	201
מוסדות אשפוז	193	140	2,207	112	678
מוסדות דת	489	430	17,759	50	64
מוסדות ענישה	36	24	179	9	11
מעונות סטודנטים	51	44	663	7	8
פנימיות לילדים	206	177	1,653	10	18
אחר(1)	267	165	963	12	13

(1) כולל מגורי עולים.

רוב המאומתים לקורונה מכלל דיירי המוסדות בשנת 2020 היו צעירים עד גיל 29. בחינת הדיירים לפי קבוצת אוכלוסייה מעלה כי בקרב הצעירים שיעור המאומתים ל-1,000 דיירים היה פי שלושה יותר בקרב היהודים והאחרים לעומת ערבים. לעומת זאת, בקרב בני 60–79 שיעור המאומתים והמאושפזים בקרב הערבים היה כמעט כפול מהשיעור בקרב היהודים והאחרים.

מהשוואה בין אוכלוסיית דיירי המוסדות לבין כלל אוכלוסיית ישראל עולה כי כמעט בכל חתך אוכלוסייה שיעורי המאומתים לקורונה והמאושפזים בשל קורונה ל-1,000 דיירים במוסדות היו גבוהים יותר משיעורי המאומתים והמאושפזים ל-1,000 נפש בכלל האוכלוסייה. זאת למעט בקרב ערבים בני 80 ומעלה – שיעור המאושפזים ל-1,000 דיירי מוסדות היה נמוך מעט משיעור המאושפזים ל-1,000 נפש בכלל האוכלוסייה.

**לוח 3 מאומתים לקורונה ומאושפזים בשל קורונה בקרב דיירי מוסדות,
לפי גיל וקבוצת אוכלוסייה, 2020**

שיעורים ל-1,000 דיירים

גיל	סך הכל		יהודים ואחרים		ערבים	
	מאומתים	מאושפזים	מאומתים	מאושפזים	מאומתים	מאושפזים
29–0	186.5	1.1	197.6	1.0	59.0	(2.0)
59–30	80.6	9.5	81.2	9.5	77.4	7.1
79–60	84.0	26.3	81.7	24.4	153.4	41.5
+80	71.8	21.7	71.5	20.5	90.9	35.8

() = שיעורים המבוססים על 15–19 מקרים.

**לוח 4 מאומתים לקורונה ומאושפזים בשל קורונה בקרב כלל אוכלוסיית ישראל,
לפי גיל וקבוצת אוכלוסייה, 2020**

שיעורים ל-1,000 נפש

גיל	סך הכל		יהודים ואחרים		ערבים	
	מאומתים	מאושפזים	מאומתים	מאושפזים	מאומתים	מאושפזים
29–0	44.2	0.6	46.2	0.5	38.2	0.9
59–30	48.5	2.4	43.7	1.9	67.8	4.6
79–60	36.0	6.9	31.3	5.5	73.4	18.4
+80	36.1	16.8	33.5	15.4	74.8	37.9